

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32—, polletno
Din 16—, četrletno Din 9—, ino-
zemstvo Din 64—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000—, pol strani Din 1000—,
četrt strani Din 500—, 1/8 strani
Din 250—, 1/16 strani Din 125—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1—.

Naša dika in naša dolžnost.

V Beogradu je bil pretekli mesec ustanovljen srbski klub, ki mu je namen, po speševati razvoj in napredek kulture srbskega naroda. V Novem sadu (v nekdanji Vojvodini) izhajajoči srbski list »Dan« je ustanovitev tega kluba pozdravil s poudarkom, da ta pozdrav velja samo nepolitičnemu klubu. Kot političen klub bi mogel samo povečati že tako velike zablode v pojmi, ki danes ovirajo urejenje jugoslovanskega narodnega in kulturnega življenja. Dobrodošel pa je ta klub, če si ne bo postavil drugih nalog razen onih, ki se nanašajo na širjenje kulture v srbskem narodu. Za kulturno organizacijo najmanj organiziranega srbstva, v katerem se nahajajo največje razlike, je treba delovati resno in smotno; sodelovati morajo šola, cerkev in družba.

»Ako si predočimo«, nadaljuje doslovno list, »kulturno raven po ostalih pokrajinah Jugoslavije, vidimo, da je zadovoljivo edino kulturno stanje Slovencev. In naša sreča je, da smo na tem tako izpostavljenem delu Jugoslavije resnično kulturni. To nam je najboljše jamstvo, da bomo obstali v borbi v tem delu države, kjer se tareta dve veliki kulturi, nemška in italijanska. Ni gol slučaj, da stojimo v pogledu kulture najboljše v Sloveniji. Stoletni kulturni vplivi so naučili Slovence, kako se je treba braniti pred raznarodovanjem. Ako bi Slovenci ne bili pravočasno spoznali pomena kulture, bi jih najbrž že davno ne bilo več.«

To je javno priznanje višini naše ljudske kulture. Ako sami poudarimo naše kulturno stanje, se nekaterikom dozdeva, da stvar preveč diši po samohvali. Če nas drug pohvali, odpade vsaka možnost takšnega očitka. Zato beležimo izjavo bratskega nam srbskega lista z zadovoljstvom. Vrednosti naše narodne kulture nič ne zmanjšuje, marveč jo povišuje ugotovitev novosadskega lista, da je naša ljudska kultura nujno delo narodne samoobrane. To je ugotovitev dejstva, ki ga spričuje zgodovina. Dejstvo pa je to: Ako bi naše ljudstvo ne bilo ustvarilo svoje narodne kulture, iz katere je neprestano črpalo duhovne in moralne sile, bi bilo ostalo zgolj ljudski material za širitev drugih narodov na njegovi lastni zemlji; že davno bi bilo postalo plen germanizacije, italijanizacije in madžarizacije. S svojo narodno kulturo smo sebe ohranili ter hkrati tudi zadolžili svoje jugoslovanske brate, ker bi brez nas in naše kulture tekla meja jugoslovanstva veliko južneje.

Ugotovitev prvenstva slovenske narodne kulture v Jugoslaviji ne sme drugod vzbuditi zavisti ali nezadovoljstva. »Sr-

bom in Hrvatom«, odkrito izpoveduje srbsko novosadsko glasilo »Dan«, »zato ne sme biti krivo, ako je danes slovenska kultura na višji stopnji od srbske in hrvatske. Nasprotno, tega se moramo samo veseliti, pa moramo stremeti, da se tudi med Srbi in Hrvati čimprej dosežejo stoddotna pismenost, družabna in gospodarska organizacija in zlasti tudi slovenska delavnost. Pri današnjem stanju vidimo, da srbsko-hrvatsko razumništvo zaostaja za slovenskim. Inteligenca je torej treba najprej preroditi in usposobiti za resnično delo med ljudstvom. Ta prepoved se ne da doseči s pomočjo političnih strank, ki predstavljajo za Srbe in Hrvate vse.«

Novosadsko glasilo pravilno poudarja, da politika ni edino in vse, prosveta ni samo enakovredna, marveč nadvredna. Zato izjavi zaključek: Srbska in hrvatska kultura in prosveta naprej! Za nas pa sledi zaključek, ki ga novosadski list ne

poudarja: Tudi slovenska kultura in prosveta naprej! Že stari Rimljani so imeli pregovor: »Kdor ne napreduje, nazaduje.« Slovenci ne smemo nazadovati. Od božje previdnosti nam dana naloga še ni končana. Kakor poedinec svoje naloge ni končal, dokler biva na zemlji, tako tudi narod ne. Ako bi narod sebi utvarjal, da je svojo nalogo izvršil, bi s tem dokazal svojo godnost za to, da napravi na svoji zemlji prostor kakšnemu drugemu narodu. Za izvršitev življenjske naloge pa dela kakor poedinec tako narod sposobnega — prosveta. Zato je prosveta dolžnost vsakega: preprostega človeka, da se izobrazi, razumnika pa, da druge izobrazuje. Kdor te naloge ne vrši, je mrtev član ljudske skupnosti. Naše ljudstvo je živelo in živi od duha: od narodnega in katoliškega duha. Naša slovenska in katoliška prosveta naj to življenje ohranja, množi in okreplja. Zavedajmo se vsi, da je prava, solidna ljudska prosveta naša največja dika, pa tudi naša najvestnejša dolžnost.

V NAŠI DRŽAVI.

Kmetijske zbornice. Kmet iz Dravske doline piše: Skoraj vsak stan v državi že ima svoje stanovske zbornice, le najštevilnejši kmečki stan je še nima. Naša stanovska zbornica bo nam v prid, ker bode tudi kmet prišel do zastopstva svojih koristi ter se lažje obranil sebi škodljivih elementov. Da bomo pripravili med nami tla za kmetijsko zbornico, sklenimo, da hočemo v letošnjem letu se združiti vsi kmetje v Kmečko zvezo, ki je zdaj edina naša obramba, h kateri se lahko zatečemo. Tako bomo potem pod skupno zastavo šli v dolgo zaželjeno kmetijsko zbornico. Bog živi!

V DRUGIH DRŽAVAH.

Svet Društva narodov uredil dve važni vprašanji. Na tokratnem zasedanju Sveta Društva narodov v Ženevi sta bili rešeni dve važni vprašanji. Predvsem je urejeno vprašanje prostega mesta Gdansk. Dosedanji komisar Gdanska, od Društva narodov imenovani g. Lester, bo zamenjan z drugo osebnostjo. Novega komisarja Gdanska bo imenoval predsednik gdanskega senata, člani odbora treh in poljski zunanji minister Beck, ki se je ve-

liko trudil, da je došlo glede Gdanska do pomirjenja. — Drugi uspeh beleži Svet Zveze narodov radi povsem mirne uravnave spora med Turčijo ter Francijo glede ozemlja Aleksandrette in Antijohije na severu Sirije v Mali Aziji. Pokrajina Aleksandrette dobi popolno neodvisnost v notrajnih zadevah, v zunanji politiki jo bo pa vodila Sirija. Uradni jezik bo turški. Svet Društva narodov pa bo določil pogoje glede rabe drugega jezika. Nadzorstvo bo vršil francoski odposlanec, katerega bo imenoval Svet Zveze narodov. Na aleksandretskem ozemlju ne sme biti vojaštva in se ne sme uvesti vojaška obveznost. V omenjenem sporu so zmagali Francozi. Turkom so pustili turški jezik, sami so si pa pridržali nad pokrajino po svojem odposlancu nadzorstvo. Treba je namreč omeniti, da so odkrili francoski strokovnjaki v pokrajini Aleksandrette bogate petrolejske vrelce, kojih izrabo bo vodil zastopnik Francije. — Svet Društva narodov je zaključil 49. zasedanje dne 27. januarja.

Nemčija in kolonije. Vedno bolj prodirajo v javnost zatrčila, da je sklenila Nemčija s Portugalsko pogodbo na 99letno izrabo kolonije Angola v jugozap. Afriki. Angola je šestkrat večja nego Jugoslavija, a šteje samo 2 in pol milijona prebivalcev. Portugalska ima Angolo od leta 1481 in je pošiljala tjakaj kaznjence. Kolonija je bogata na raznih rudah in se bo dala uporabljati za bombaževe nasade. Pri izkoriščanju Angole bodo sodelovala številna nemška denarna podjetja. — S

Širite „Slov. gospodarja“!

španskim generalom Franco je sklenila nemška zasebna kapitalistična družba pogodbo, ki ji daje pravico za gospodarski razvoj za dobo 99 let v španskih kolonijah Rio del Oro, na Kanarskih otokih in v španskem Maroku. Naštete kolonije so na zapadni obali severne Afrike. Rio del Oro je nekoliko manjša nego Jugoslavija, šteje 40.000 prebivalcev in so nekoč tamkaj pridobivali zlato.

Nad 5 milijard dinarjev je že Nemčija dozdaj žrtvovala za Francovo vojsko.

V Nemčiji ni mirno. Hitlerjevski list »Angriff« poroča, da so v sredi meseca januarja neznane osebe razbile 10 okenj na domu hitlerjevske mladine. Krivcev niso našli.

Razvoj državljanske vojne v Španiji. — Dne 28. januarja je prišlo iz Španije poročilo, da so rdeči miličniki, ki so se na madridski fronti predali nacionalistom, izjavili, da je položaj oblegane španske prestolice obupen. Pomanjkanje živil vedno bolj slabi odporno moč. General Miaja, poveljnik obrambe Madrida, je poslal s letalom častnike v Valencijo, kjer je naslikal predsedniku rdeče vlade nevzdržen položaj Madrida. V tem poročilu zahteva general Miaja izdatnejšo pošiljko živil. Rdeča vlada v Valenciji je odgovorila branitelju Madrida, da sama ne razpolaga z živili, ki bi zadostovala za Katalonijo. Nadalje je sklenjeno, da se bo preselila rdeča vlada iz Valencije v Barcelono. Priprave za to so že v polnem teku in je bila v Barceloni za Caballerovo vladno izpraznjena velika palača.

Delna preosnova belgijske vlade. V Belgiji so pričakovali, da bo prišlo do popolne vladne krize, iz katere bi bil težak izhod. Odstopil pa je samo podpredsednik ministrskega sveta in zdravstveni minister Vandervelde. Na njegovo mesto je imenovan socijalistični poslanec Artur Voters.

Sin francoskega marksističnega voditelja — vojni verižnik. Belgijska policija je prijela tihotapca z orožjem Johauxa, sina znanega voditelja francoske marksistične strokovne zveze, in še enega tovariša. Oče živi na račun delavstva, sin pa na račun vojnih spletk!

40urnik na železnici. Francoska vlada je vpeljala 25. januarja za železničarje 40urni delovni teden. Vlada računa, da se bo na ta način zaposlilo 60.000 novih brezposelnih delavcev.

Narodni dohodek Združenih držav Sev. Amerike v preteklem letu se ceni na 60 milijard dolarjev. To je po letu 1929 najvišji dohodek.

Z bombami nad stavkujoče. V amerškem mestu Detroitu je napadla policija stavkujoče delavce z bombami za solzenje, ker so hoteli ovirati pri delu stavko-kaze.

Ford oborožuje madridske rdečkarje. Skozi Francijo je šlo po naročilu valencijske vlade 500 kamijonov iz Fordovih tovarn. Tako se pobotajo tudi kapitalisti z revolucionarnimi marksisti, kadar gre za denar.

Vladna kriza na Japonskem zaostrena. Japonski cesar je poveril generalu Ugaki nalogo, da bi izmirl vojaške kroge in parlament, ki odklanja previsoke izdatke za vojsko. Ugaki je zadel pri generalih na gluha ušesa in radi tega je vrnil cesarju mandat. Ugaki je odložil v znak protesta

proti generaliteti čin generala in to radi tega, ker se vodilni višji oficirji ne zmenijo niti za želje cesarja. Z odstopom Ugakija se je položaj zelo poostiril in pričakujejo, da bo prišlo do hudega boja med parlamentom in vojsko. — Japonski cesar je pozval k sebi za Ugakijem generala Senhurja Ajaši in mu je poveril nalogo, da sestavi on novo vladu. Ajaši spada k zmernejšemu oficirskemu krilu.

STALINOVA BORBA ZA OBLAST.

Z obravnavo proti drugi četi Leninove garde v Moskvi se peča z vsemi podrobnostmi svetovni tisk. V Moskvi prevladuje v neruskih diplomatskih krogih prepričanje, da so tokratnih 17 obtožencev v prosluli ječi Lubianka grozno mučili. Javna tajnost je, da je ruska čeka ali tajna policija cepila obtožene s posebnim sredstvom, ki ohromi človeško voljo in zamagli zavest. Le na ta način se da razlagati, da obtoženi vse priznavajo, kar jim očita državni tožilec žid Višinski v obtožnici. Čeka je obtožene v preiskovalnem zaporu trpinčila še tudi na ta način, da bodo postreljene njihove matere, žene in otroci, če kratko in malo ne priznajo vsega, kar hoče državni pravdnik iz njih iztisniti po naročilu Stalina.

Najnovejša moskovska obravnava proti preostankom Leninovih zaupnikov je najgrša in najbolj žalostna politična žaloigra sedajnosti.

Z omenjenim procesom pa se je Stalin razdvojil z vrhovnim poveljnikom ruske armade Vorošilovim. Čeka je namreč aretirala nekatere generalštabne častnike, katere skuša spraviti v zvezo krivde z obtoženimi Leninovimi gardisti. Vorošilov je naznanil Stalinu, da ne bo trpel, da bi on posegal v rdečo armado. Stalin pa je odgovoril ves razljuten, da bo vtaknil pod ključ celo Vorošilova, če se takoj ne ukloni njegovim poveljem.

Proces proti Radeku in tovarišem pa ni zadnji v celi vrsti, ki so še predvideni pred najvišjim vojaškim sodiščem. Stalinov re-

žim hoče streti vsak najmanjši poskus opozicije. V kratkem se bo vršila glavna razprava proti Krupskaji, vdovi Lenina, ki je že bila pred 14 dnevi parkrat zaslišana in jo v njenem stanovanju strogo nadzira čeka. Od te obravnave bo izključena javnost.

Sedaj so prodrle v svet podrobnosti o najnovejšem poskusu atentata na Stalina. Dne 22. januarja, neposredno pred pričetkom procesa proti Radeku in tovarišem, so zalotili dva elektrotehnika, ki sta delala v Kremlju, ko sta hotela v sosedni sobi Stalinove pisarne montirati peklenjski stroj. Uradnik straže v Kremlju Levšapiro, ki je preprečil atentat, je bil s posebnim sklepom izvršilnega odbora Sovjetske unije odlikovan z redom Rdeče zvezde.

V Parizu je bil zadnje dni na še nepojasnjen način s trioglatim bodalom usmrčen ruski časnikar žid Vladimir Navašin zaradi zvez, katere je imel z obtoženimi, proti katerim se sedaj vrši obravnava v Moskvi. Navašina je najbrž zabodel tajni agent čeke iz Moskve in to radi tega, ker je vodil v inozemstvu ostro borbo proti Stalinovemu režimu. Navašin je bil prvotno v sovjetski službi, pozneje se je pridružil taboru Trockijevih pristašev.

Veliko hrupa vzbuja v taboru trockistov aretacija Trockijevega sina Sedova, njegove matere in sestre. Trockijevo družino dolžijo, da je pripadala tajni organizaciji, ki je hotela strmoglaviti Stalina. — Diktator Stalin živi pod neprestanim strahom, da bo zdaj in zdaj izvršen nanj napad od zarotnikov. Dnevno menjava v Kremlju svojo delavno sobo. Le njegovi najožji prijatelji znajo, kje da je. Po gradu Kremlju kar mrgoli policistov in detektivov. Več strežajev in služinčadi iz Krem-la so v zadnjem času zaprli. V moskovski ječi Lubianka te reveže grozno trpinčijo, da bi iz njih iztisnili, kedo vse je zapleten v preprečen atentat, katerega sta pripravljala zgoraj omenjena elektromehani-ka.

Glavno vprašanje — vzgoja mladine. Spor nemškega narodnega socializma s katoliško cerkvijo v Nemčiji se poostrejuje. Vsak čas lahko izbruhne ostra borba, kakor je že divjala v Nemčiji za časa kanclerja Bismarcka ter je znana pod imenom kulturnega boja. Sredi meseca januarja so bili nemški kardinali, nadškofje in škofje v Rimu, da poročajo sv. Očetu o razmerah v Nemčiji ter da sprejmejo njegova navdila. Vratislavski kardinal Bertram se je iz Rima odpeljal v Berlin, da se posvetuje z nemško vlado ter z njo poroča za katoliško cerkev, če ne izpolnjenje vseh njenih zahtev, pa vsaj nekakšen kompromis. Odposlanstvo nemških škofov v Rimu torej še ni izgubilo zadnje iskricе upanja. Medtem pa se škofje pripravljajo za slučaj, da bi vlada zaprla vse verske šole, odnosno s pritiskom onemogočila njihov obstoj. Škofovska konferenca v Fuldi je sklenila izjave, ki bodo vernikom prečitane v cerkvi. Škofje pozivajo vernike, naj se ne udajo

nobenemu pritisku in naj svoje otroke tudi nadalje pošiljajo v verske šole, ne pa v državne narodno-socialistične. Vankor-dat med drzavo in katoliško cerkvijo zaja-mčuje cerkvi versko svobodo. Naj se torej noben katoličan ne vda nobenemu pritisku, da bi vzel svoje otroke iz verske šole. Naj tega tudi ne store državni urad-niki, ki naj se tudi ne dajo zapeljati ali prisiliti k izstopu iz katoliške cerkve. Ka-ko resen je položaj v Nemčiji, dokazuje dejstvo, da imenujejo škofje v svoji po-slanici prvokrat narodni socializem sov-ražnika katoliške cerkve. Škofje so tudi sestavili posebno molitev, ki naj jo du-hovniki in verniki opravljajo pri službi božji. Molitev se tako glasi: »Nebeški Zveličar! Obračamo se k tebi s svojimi molitvami, ker obstoja nevarnost, da bo šola mladino tebi odtujila ter spravila v nevarnost njeno zveličanje. Ne dovoli, da bi se naši otroci tebi odtujili, in daj kr-ščanskim staršem moč, da bodo branili katoliško šolo.«

Framasoni za ljudsko fronto. Misel ljudske fronte je prišla iz Moskve. Ko je komunistična internacionala uvidela, da komunizem z direktnim revolucionarnim delom v Evropi ne doseže svojega cilja,

je naročila svojim pristašem po posameznih državah: »Pomešajte se med druge stranke!« Komunisti so v resnici poiskali ter iščejo stike s tistimi strankami, ki so jim po svetovnem nazoru najbližje: z marksističnimi socialisti, s framasoni in liberalci. Tako so astale ljudske fronte, ki so zavladaile v Franciji in v Španiji. Framasoni pa bi še radi več ljudskih front. O tej zadevi so razpravljali na svojem zborovanju, ki so ga imeli framasoni vzhodne Evrope proti koncu preteklega leta v Pragi. Na tem zborovanju so bili zastopani framasoni (prosti zidarji) iz: Čehoslovaške, Rumunije, Poljske in Jugoslavije. Preteresen je bil na tem zborovanju političen položaj na svetu ter so se z veliko pohvalo vzeli na znanje veliki uspehi ljudske fronte v Franciji in Španiji (pobijanje duhovnikov, požiganje cerkva, državljanska vojna!). Poljskim framasonom se je očitalo, da nič ali vsaj premalo storijo za ustvaritev ljudske fronte na Poljskem. V to svrhu se je sklenil poseben program, ki med drugim predvideva ustanovitev velikega dnevnika, ki bi na Foljskem zagovarjal in razširjal idejo ljudske fronte. V Sloveniji takšnega lista ni treba. Saj naši gosposko- in kmečko-liberalni dnevniki in tedniki poleg slovenskih marksističnih listov prav verno in vneto širijo in branijo idejo ljudske fronte. Zato jugoslovanskim framasonom ni bilo treba v to svrhu predložiti ustanovitve novih listov.

Kitajski katoliški red. Na Kitajskem je bil leta 1928 ustanovljen nov katoliški red

pod imenom »Mali bratje sv. Janeza Krstnika«. Njegovi člani so sami kitajski domačini. Za program so ti redovniki izbrali 8 blagrov Gospodovih iz njegovega govora na gori (»Blagor ubogim v duhu...« itd.). »Mali bratje« so vzbudili veliko zanimanje tudi med tistimi, ki katolicizmu niso naklonjeni. Zanimajo se za nje predvsem siromaki, pa tudi voditelji naroda. Njihove samostane obiskujejo pogani, protestantje, učenci, učitelji in profesorji, celo protestantovski bogoslovci. Nedavno je obiskalo eneg njihovih samostanov nekaj komunistov. »Mali bratje« o se nekoliko prestrašili rdečarskega obiska. Komunisti pa so pohvalili njihovo siromaštvo in nakost ter so izjavili: »Vi ste v tem dosegli rekord! Mi še nismo dosegli polnosti vašega sistema!«

V mariborski stolni in mestni župnijski cerkvi bo od 7. do 9. februarja t. l. evharistična tridnevica pod vodstvom p. n. g. ravnatelja bogoslovcev-lazaristov dr. Jakoba Kolarič iz Ljubljane kot priprava na velikonočno sv. obhajilo, katero vsi udeleženci te pobožnosti s posebnim dovoljenjem lahko že v teh dneh sprejmejo. Ob navedenih dnevih bo zjutraj ob šestih (v nedeljo 7. februarja tudi ob pol desetih) govor in sv. maša pred izpostavljenim Najsvetejšim; zvečer ob 17. uri nagovor, litanije in blagoslov z Najsvetejšim. Tridnevica se slovesno zaključí v torek 9. t. m. s sklepnim govorom, z litanijami in z zahvalno pesmijo: »Tebe Boga hvalimo« pred zakramentalnim sv. blagoslovom. Vse tri dni bo Najsvetejše izpostavljeno za javno čiščenje.

leko in ga potegnil za seboj. Drugi delavci so priskočili takoj na pomoč ter zaustavili stroj, vendar je bil Tikvič že tako razmesarjen, da je bil pri priči mrtev. Smrtno ponesrečeni zapušča ženo z enim otrokom.

Pri padcu iz prvega nadstropja si pretresel možgane. V Mariboru v Smetanovi ulici 52 se je zgodil 27. januarja zvečer čuden slučaj nesreče. Anton Zamuda je zaposlen kot mizar v Rosnerjevi tekstilni delavnici. Imel je nočno službo in radi tega je legel popoldne, da bi se odpočil. Njegova žena je bila prepričana, da je odšel z doma in je stanovanje zaklenila ter se je podala po svojih opravkih. Ko se je mož zvečer prebudil in je hotel na nočno delo, je našel vrata zaklenjena. Sklenil je, da se bo spustil s pomočjo vrvi na ulico. Vrv se je pretrgala, Zamuda je priletel z višine štirih metrov na trda tla in padel na pete tako trdo, da si je pretresel možgane. Hudo poškodovanega je prepeljal rešilni oddelek v bolnišnico.

Strojevodja smrtno ponesrečil. Iz postaje Kranjska gora je vozil 27. januarja osebni vlak strojevodja Janez Černe. Že kmalu po odhodu vlaka iz omenjene postaje se je zdelo Černetu, da ni nekaj pri stroju v redu. Sklonil se je iz svojega stojišča daleč ven iz lokomotive in gledal pod njena kolesa ter prezrl, da brzi vlak proti mostu v bližini postajališča Gozd-Martulek. Strojevodja je zadel ob ograjo mosta s tako silo, da si je razbil lobanjo in je bil pri priči mrtev. Po nenadni smrtni nesreči strojevodje je kurjač zaustavil vlak in telefoniral iz bližnje čuvajnice na Jesenice, odkoder so poslali pomožno lokomotivo, ki je potegnila vlak s poldrugurno zamudo do Jesenic.

Nogo si je zlomil pri padcu na ledu 27-letni posestnik Jožef Anžel iz Vinterovcev. Poškodovani se zdravi v ptujski bolnici.

Osebnosti.

K 60letnici prelata g. dr. M. Slaviča. 60letnico je obhajal 27. januarja t. l. g. dr. M. Slavič, prelat in vseučilišni profesor v Ljubljani. Rodil se je v Bučevcih pri Ljutomeru. Gimnazijo in bogoslovje je študiral v Mariboru. Doktor bogoslovja je postal na Dunaju leta 1905. Kaplan je bil v Hočah pri Mariboru, dalje časa nemški pridigar ter katehet v Celju, odkoder je prišel za profesorja na mariborsko bogoslovje, kjer je predaval do prevrata, ko je bil poklican na novoustanovljeno slovensko vseučilišče v Ljubljano. Jubilant je veliko pisal in je dvakrat potoval v Egipt ter v Palestino. Na mirovni konferenci v Parizu je bil po končani svetovni vojni izvedenec za Prekmurje. Dr. Slaviču gre zasluga, da je pripadla Slov. krajina naši državi. Za njegovo vsestransko delo za Cerkev in njen procvit med Slovenci ga je imenoval sv. oče za svojega hišnega prelata. K 60letnici častita tolikanj zaslužnemu sinu lepega Murskega polja »Slovenski gospodar« in mu želi še mnogo zdravih let, v katerih bo sigurno veliko dobrega storil za dobrobit Slovencev!

Duhovniške vesti. Prestavljeni so bili gg. kaplani: Franc Murko mlajši od Sv. Trojice v Halozah Majšperg; Jožef Petrovič iz Majšperga k Sv. Trojici v Halozah in Janez Rojht iz Mute k Sv. Andražu v Slovenskih goricah z delokrogom pri

Sv. Marku niže Ptuja. — Ordinacija. Subdiakoniat so dne 17. januarja t. l. v cerkvi sv. Alojzija v Mariboru prejeli sledeči gg. bogoslovci: iz V. letnika: Viljem Jeušnikar, Jakob Junež, Franc Kranjc, Martin Krištan, Matija Nemec, Janez Rajner, Janez Sukič, Viljem Videčnik, Adolf Volasko, Jožef Vošnjak; iz IV. letnika: Vincenc Frangež, Janez Kotnik, Alojzij Kovačič, Matija Rous in Martin Stefanciosa.

Nesreče.

Razni ponesrečenci, ki so bili prepeljani 29. januarja v mariborsko bolnišnico, so: 15 letni učenec meščanske šole Stanko Just iz Rošpoha pri Mariboru, ki si je zlomil pri smučanju po hribu Sv. Urbana desno nogo v kolku; 22 letni posestnikov sin Alojzij Pliberšek iz Loč pri Konjicah, katerega je zadelo deblo pri prevažanju lesa tako, da mu je zlomilo nogo; 23letnega hlapca Lovrenca Princla je pritisnilo oje voza k zidu in je dobil hude notranje poškodbe. Nedaleč od Kamnice je spodrsnil na zledeneli cesti 35 letni čevljar Rajmund Hauptman in si je zlomil nogo. V Kacijanarjevi ulici v Mariboru si je radi padca na poledici zlomila roko tovarniška delavka Marija Babič.

Stroj zdrobil predelavca. Na Teznu pri Mariboru ima Splošna stavbna družba svojo tvornico, v kateri je bil zaposlen 50 letni predelavec Ivan Tikvič pri stroju za valjanje pločevine. Ta stroj ima več velikih valjarjev. Ko je dal Tikvič 28. januarja svojemu pomagaču znamenje, naj požene stroj, ga je zagrabil na nepojasnjen način konec velikega valjarja za ob-

Gasilec

ni samo mož, ki ogenj gasi,

GASILEC

je tudi strokovni list slovenskih gasilcev in samarijancev. — V letu 1937 bo izhajal v pomnoženi obliki in prinašal zanimive članke o stvarstvu in druge, ki jih bodo ponazorjevale slike in črteži.

Naročite »Gasilec« v Mariboru, Koroška cesta 5. Stane samo 20.— din. — Izide 12krat na 28 straneh.

Naš kralj Peter II. pri skobelniku.

Pri padcu po ledu se ubil. 43letni posestnik Zavec iz Stojncev je na dravskem otoku pri Zavrču z mrežo lovil ribe. Spodrsnilo mu je, padel je tako nesrečno po ledu, da si je prebil lobanjo in je kmalu po nesreči izdihnil.

Počena peč povzročila smrt starke. Na Ižanski cesti v Ljubljani so našli na peči nezavestno napol mrtvo Nežo Čič, 71 letno posestnico. Starka je legla na gorko peč, ki je bila počena in so uhajali iz nje strupeni plini, katere je vdihavala Čičeva. Ko je prišla pomoč, je bila ženica toliko zastrupljena ter omamljena, da je podlegla zastrupljenju.

Silovit vihar ob obali Portugalske. Silovit vihar je divjal 28. januarja ponoči ob obali Portugalske in je povzročil mnogo škode tudi po notranjosti dežele. Vihar je morje tako razbesnel, da je metalo valove preko pristaniških naprav v notranjost prestolnega mesta, kjer so bile nekatere ulice nad en meter pod vodo. Več čolnov in manjših ladij je veter odtrgal in valovi so jih vrgli na suho ali pa jih odnesli v neznane smeri po Oceanu. Več mornarjev in ribičev je utonilo.

Deževje po južnem Francoskem. Iz Pariza so javili 29. januarja, da je deževalo po južni Franciji neprestano 48 ur. Reke so narasle in izstopile. Posebno občutna so opustošenja vsled poplave pri mestu Toulouse, kjer je voda uničila setve.

VESOLJNI POTOP V ZDRUŽENIH AMERIŠKIH DRŽAVAH.

Iz poplavljenega ozemlja v Združenih državah prihajajo vedno bolj žalostne nove vesti in podrobnosti o največji nesreči. Po najnovejših poročilih je že nad 1 milijon ljudi brez strehe. Število smrtnih žrtev še ni ugotovljeno. Očetje in matere iščejo svoje otroke kakor bi bili ob pamet, in nasprotno. Škoda se še sploh ne da preceniti, ker je pod vodo 30.000 kv. km. Najbolj so prizadeta mesta Louisville, Evansville, Little Rock in Pittsburg. Vode so 28. januarja še neprestano naraščale. Najbolj opasen je bil položaj ob srednjem toku reke Mississippi, kjer so popuščali obrambni jezi in so morali vse ogrožene kraje izprazniti. Na tisoče in tisoče delavcev je bilo zaposlenih z utrjevanjem jezov.

Vlada je poslala armado 75.000 mož v prizadete kraje. Predsednik Roosevelt, ki vodi lastnoročno pomožno akcijo, je nakazal več sto milijonov dolarjev kot prvi kredit za nabavo najnujnejših potrebščin za poplavljeno ozemlje.

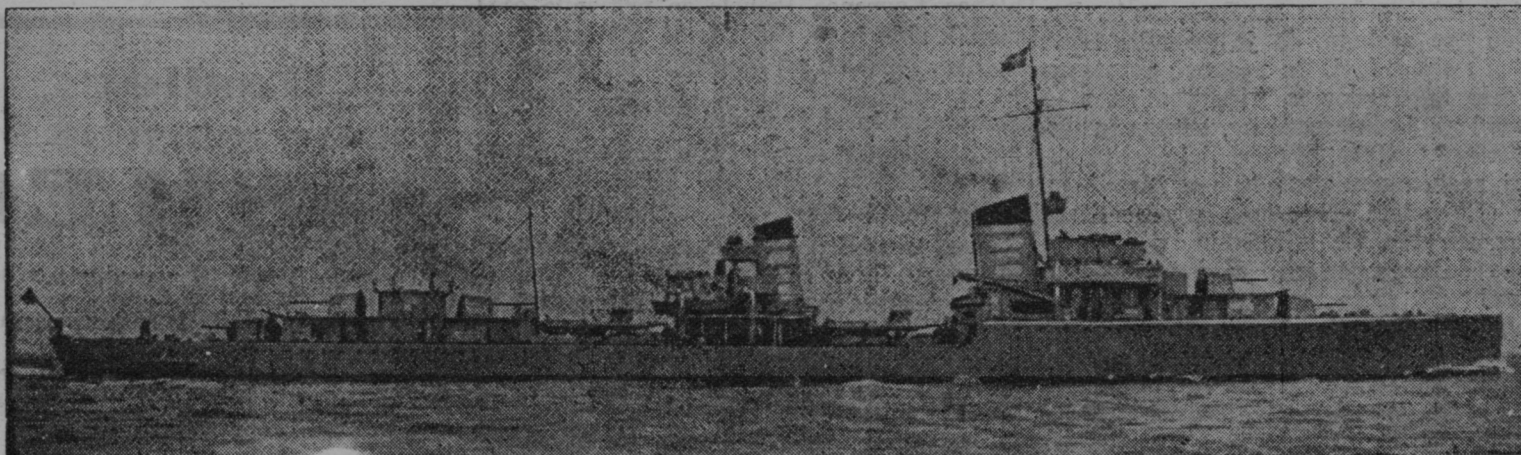
Iz krajev, v katerih so se naselili begunci, prihajajo strašna poročila. Močno primanjkuje pitne vode, obleke, živin in zdravil. Na stotine ljudi čepi po gričih in

G. dr. M. Slavič 60letnik.

Pogodba večnega prijateljstva je bila podpisana v Belgradu med Bolgarijo in našo državo. Pogodbo sta podpisala bolgarski ministrski predsednik (levo) in zunanji minister Kjosëvanov in naš vladni predsednik dr. Milan Stojadinović (desno).

Nemci so spustili v morje svoj prvi 1625tonski rušilec »Z 1 Leberecht Maass«.

na vrheh manjših gor, ki so krog in krog obdane od valov. Poskušajo, da bi se približali tem še živim žrtvam z letali, pa je nemogoče pristati. Bogznaj, koliko teh beguncev bo umrlo od glada.

Poleg vseh naštetih nadlog se je pojavila še najhujša — razne nalezljive bolezni, kakor: legar, kolera in škrlatinka.

Po izpraznjenih naselbinah so se organizirale tolovajske tolpe, ki ropajo po hišah in jemljejo beguncem njih zadnje imetje. Oblast je ustvarila leteče policijske patrulje, ki vse zajete roparje na licu mesta postrelijo.

Iz Njujorka so javili 29. januarja, da se je uresničilo to, česar so je vse v poplavljenih krajih najbolj balo. Veliki jezi ob spodnjem toku Mississippija so se podrli in valovje narasle reke se je razlilo preko razvalin jezov v spodnje ter nižje ležeče pokrajine. V noči na 29. januar je popustil tudi jez pri mestu Mount City v državi Illinois. Tekom 30 minut je pridrla voda v mesto in je stala ponekod 10 metrov visoko. Mesto so poprej k sreči še pravočasno izpraznili, vendar je ostalo kakih 2000 ljudi, katerih niso mogli prisiliti, da bi bili zapustili svoja stanovanja. Najbrž so ti nesrečneži vsi utonili.

Število ljudi brez strehe je naraslo dne 29. januarja na 1.200.000. Všteti so begunci spodnje Missisipske doline, katero so dosegli valovi 29. januarja. Do tega dne je bilo znano, da je utonilo 3000 ljudi. Število smrtnih žrtev bo sigurno naraslo na 10.000. Vode rek Mississippi in Ohio so enake pri izlivu morju in se valijo z brzino 50 km na uro.

Glavno nesrečo pričakujejo v nedeljo, 31. januarja, ko bo dosegla voda spodnji tok reke Mississippi. Nad 10.000 delavcev se tamkaj trudi, da zgradi začasne jeze, ki bi naj preprečili največjo poplavo. Silnemu vodnemu pritisku pa tudi ti jezi najbrž ne bodo kos.

Vojaštvo gradi z mrzlično naglico baze za begunce, ki so brez vsega. Na stotine pobeglih umrje vsled izčrpanosti, od glada in radi bolezni.

Zamenjam dobro vino za rezan les, vinogradno kolje in suha bukova drva. Gnilšek, Maribor, Razlagova 25.

Razne novice.

Ali je to olikano? »Kmeti list« hoče biti zrcalo pravega kmetkega duha. To ni pristni duh pravega slovenskega kmeta, marveč duh slovenskemu kmetu tuje ga laži-svobodomiselstva. Vas »Kmetkega lista« ni stara slovenska vas, marveč kolonija slovenskega svobodomiselstva in naprednjaštva, ki jo liberalni kmetijci hočejo vsiliti našemu 1. februarju. Kako v tej »kmetkolistni vasi« govorijo tisti, ki hočejo biti njeni voditelji? To spričuje »Kmeti list« v svoji številki dne 27. januarja, ko piše o tem, da »je Janez Vodopivec kozlal svoje oslarije zoper samostojneže v »Domoljubu«. Kaj ne da zelo olikano?! Ni čuda, da mladina, ki črpa iz tega lista svojo duševno hrano, pada vedno globlje v surovost in prostaštvo.

Iz seje mariborskega okrajnega cestnega odbora. Dne 26. januarja se je vršila v Mariboru seja okrajnega cestnega odbora, ki se je bavila s proračunom, ki je bil sprejet z izdatki 4.787.292 Din ter isto tolikimi dohodki. Za pokritje izdatkov bo služila cestna doklada, ki bo znašala 15% na direktne davke.

Opozorilo čebelarjem! Mariborska tekstilna industrija rabi vosek in se bo z razširjenjem tekstilne industrije povečala tudi poraba voska. Opozarjamo čebelarje na tozadevni oglas mariborske tekstilne tvrdka J. Hutter in drug v Melju.

Živinozdravstveno predavanje na Humu pri Ormožu. V nedeljo 7. februarja, popoldne ob dveh bo predaval na Humu pri Ormožu g. Josko Nardin, banovinski živinozdravnik iz Ormoža. Naslov predavanja je: Zdravljenje živine z domačimi zdravili. Vabljeni so vsi kmetovalci iz občine Hum in okolice.

6 milijard dolarjev v zlatu so v l. 1936 izdale države za oboroževanje, to je za 2

milijardi več kakor leta 1930. V orožju je bilo 8 milijonov vojakov.

Opozarjamo Vas na oglas Leo Šket, Vransko!

Obžalovanja vredni slučaji.

Okraden viničar. Sumljiva ženska je v neki obdravski krčmi v Mariboru ukradla viničarju Martinu Ciglerju s Košakov 1 tisoč Din.

Večja tatvina obleke in perila. V Mariboru v Cankarjevi ulici 6 je neznanec vdrl v stanovanje zasebne uradnice Neže Merslavič in je odnesel obleke in perila za nad 3000 Din.

Samomor mladoletnika. Žalostno vest smo prejeli iz Zgornje Bistrice, kjer so našli obešenega 16letnega kmečkega fantavla Pavla Bera.

Težka telesna poškodba. V neki krčmi v Arji vasi je bil napaden s steklenicami 29letni delavec Vekoslav Gervajs iz Arje vasi. Napadalci so mu prebili lobanjo. Težko poškodovanega so spravili v celjsko bolnico.

S plinom se je zastrupila. V Ljubljani so našli v stanovanju mrtvo gospodično Bogomilo Pretnar, uradnico Pokojninskega zavoda. Odprla je petelina plinske napeljave, legla v postelj in ni več vstala, ker se je zastrupila z vdihavanjem plina.

Dva vloma v Ljubljani. Dne 28. januarja sta bila izvršena v Ljubljani dva vloma Na Sv. Petra nasipu 59 je neznan tat prišel s ponarejenim ključem v sobo M. Pavliča, strojnika v tovarni »Indus«. Odnesel je hranilno knjižico Ljudske posojilnice z vlogo 10.000 Din, hranilno knjižico Mestne hranilnice z vlogo 4800 Din, 1500 Din gotovine in eno obleko. — V bližini mestne klavnice je bilo vlomljeno v pisarno trgovca z živino Popoviča. Vlomilec je vdrl v blagajno, iz katere je sunil 2000 Din.

Ali si že obnovil naročnino?

»Dosti! Dosti! Nehaj!«

Godec pa so se zablistale oči, zarežal se je kakor satan in piskal in piskal. Vrteti in sukati so se morali, dokler niso ženske druga za drugo pocepale za mize, ta smejoč se, druga krčevito ihtoč. Z rezkim piskom in s tulečim vriskom je obstal dirindaj.

»Od sile si, Anza,« je vzkliknila urarjeva Rezika. Fantje so mu mahali in hiteli nadenj, da bi ga dvignili z mize:

»Vražji je. Kakor Anza, tako ti na vsem svetu nobeden ne zna gosti!«

Anza pa se je zakrohotal, se zavihtel in skočil na sredo med nje.

»Pijače na mizo!« je zavpil Jozelj in se skobacal z mize. »Žejen sem za sedem suš.«

»Pili boste, da, pili in jedli, jedli in pili,« se je drl krčmar; »saj imamo vsega dovolj in še več.«

Razmaknili so mize in posedli po dolgih klopek okoli. Zelenke z žganjem so priromale gor in polno kozarcev, dva krajca kruha, skleda kuhanih klobas in nekaj skodelic s sladko vodo. Začelo se je prigrizovanje in pitje, ki so ga solili norci in umazane besede, da so se razuzdanci imeli kaj smejati.

»Živio Anza! Na zdravje! Pij!« so krulili fantje, vihteli kozarce in napijali grofovemu jagru. Ta pa se je zaničljivo posmehnil:

»Žganja ne pijem. Špela, vina mi prinesi!«

»Meni tudi, Špela; plačal bom jaz za oba,« je vpil sodnikov Lavrinec za krčmarjevo hčerjo.

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

V kotu sta stali dve mizi skupaj, na teh so sedeli godci. Krčmar Tilen, majhen možak kakih petdesetih let, je brenkal na citre, mižal in zibal glavo v taktu. Zraven njega je godel Jozelj na bas. Jozelj je bil skoraj dva metra visok in obraza temnega. Košate črne brke so mu segale do ušes. Nos mu je bil temno rdeč — saj je bil Jozelj zmerom žejen. Stal je po konci in trdo kakor steber, nič na njem se ni ganilo, le desnica je žagala z lokom, levica pritiskala po strunah in brke — te brke so bile pač smešne! Natančno po taktu so se dvigale: zdaj leve dol in desne gor, potem spet desne gor pa leve dol — zraven pa je delal obraz, da joj!

Glavni godec pa je bil Anza, grofov jagar, ki je imenitno piskal na klarinet. Zvijal je melodijo, da so včasih drugi godci kar obstali, jo usekal kar po svoje, kakor mu je na misel prišlo, da je kar vriskalo iz njega in gnalo plesalce.

Tako je bilo tudi danes. Više in više je vriskal klarinet, više in više so skakali fantje in sukali dekleta, hitreje in hitreje in vse bolj divje. Grofov jagar je bil tak, kakor da ga je kaj obsedlo. Delj ko pol ure je piskal brez prestanka in še ni nehal. Plesalci so pihali, kar kadilo se je od njih, zdaj zdaj je zahretil kak glas:

Pri knjigi je našel utrinek

Profesor Schmidt iz Bonna v Nemčiji je nekega dne bral neko novelo, v kateri je pisatelj opisoval med drugim čuden dogodek iz svojih mladih dni. Bilo je v septembru 1907. v okolici Grabova na Poznanjskem, ko se je vračal v mesečini domov. Hipoma je nerazložljiva prikazen zatemnila nebo, strašen zračni sunek je vrgel po-znejšega novelista na tla in potem je videl, kako se je sredi gozda dvignil velik grič in gorel. Prof. Schmidt je bral o tej stvari s hladnim razumom znanstvenika, ni dolgo okleval, temveč je odpotoval v kraj, kjer se je po pisateljevi trditvi to zgodilo. In ugotovil je, da je pisatelj govoril resnico, kajti razkril je

Slovenska Krajina.

Črenšovci. Pred enim tednom se je nastanila na občinski zemlji pri cerkvi neka potujoča družba. Ljudje so rekli, komedijaši so prišli k nam. Nekateri so pravili, da je cirkus, drugi, da je kino. Na nedeljo 24. januarja pa si je podjetnik to-le izmislil: Postavil je svoje kino-slike, izmed katerih je bilo nekaj nedostojnih, pred cerkev, da bi več ljudi privabil na svojo popoldansko predstavo v Naš dom. Ko je g. župnik zvedel za slike, jih je dal odstraniti. Udeležba pri predstavi v Našem domu je bila bolj slaba, pa še ti niso bili po večini zadovoljni, ker niso nič lepega videli. Oblast naj ne dovoli takim družbam prirejati predstave po deželi, ker ne nudijo ljudstvu nič dobrega.

Krvav obračun med cigani. Cigani v Črenšovcih so se sprili radi malenkostnega vzroka. Iz prepira se je izcimil pretep, v katerem je obležal v krvi 28letni cigan Adam. Nek drug cigan ga je zabodel z nožem v vrat, mu prerezal žilo odvodnice in Adam je kmalu izkrevavel ter izdihnil. Orožniki iščejo ubijalca.

Gornja Lendava. Našim čitateljem hočemo danes podati sliko našega društvenega življenja. V naši župniji imamo precej društev. Verska društva rodijo obilo sadov: tretji red sv. Frančiška šteje 20 članov. Marijina družba, dekliška

in fantovska, ima okrog 120 članov. Marijin vrtec za otroke okrog 300 članov. Vsa ta društva imajo redno mesečno spoved, skupno sv. obhajilo in nauk. Izmed ostalih društev imamo: sokolsko četo, Jadransko stražo, Streljačko družino, Rdeči križ in Prosvetno društvo. Sokolsko četo tvorijo učitelji in druga inteligenca, in ni veliko življenja v njej. Zadnji dve leti je vpriporila samo eno igro. In to je vse delo. Jadranska straža ima isto članstvo kot Sokolska četa. Rdeči križ malo več, a vsi godrnjajo, ker plačujejo samo članarino. Večina naših kmečkih fantov in deklet je v Prosvetnem društvu, ki šteje okrog 120 članov. Še ni leto, kar je bilo ustanovljeno, pa je priredil že več iger in akademij, ima lepo knjižnico (okoli 300 knjig) in prireja skoro vsako nedeljo predavanja in sestanke. Letos si moramo postaviti »Prosvetni dom«, ker nam manjka prostor, kjer bi se lažje in lažje delalo. »pomladi bomo zgradili zidati. Imamo že vse pripravljeno. — Letošnji predpust nam je prinesel obilo novih parov. Vračajo se iz tujine in si postavljajo nove družine doma. — Pa še nekaj čudnega se nam obeta: Jadranska straža priredi »Orientalno noč«. Kaj naj bi to bilo, ne vemo. Bojimo se samo, da ne bi prišli k nam kaki orientalski ljudje, ko pa še domačini ne vemo kam.

obmejnih krajih prodane šivalne stroje. V tej službi je vztrajal do aretacije.

Adlerjev zaslužek je bil malenkosten. Radi tega je zašel v dolgove, ki so narasli na 2000 Din. Ker so upniki nanj pritiskali in je bil pred durmi Miklavžev večer Sokola, na katerem bi bil rad igral bolj vidno vlogo, se je hotel na vsak način dokopati do denarja.

Končno je dozorel v njem sklep, da bo oropal šentiljskega poštnega sla Ludvika Žunko. Kot bivšemu občinskemu slugi v Št. Ilju so mu bile dobro znane tamošnje poštne razmere in navade.

Adler si je preskrbel sekuro in se je skril že 16. novembra zvečer ob osmih v grmovje, iz katerega je prežal na starega Žunka. Sluga je prišel, kakor običajno, vendar so bili v bližini ljudje in tolovaj ni mogel izvršiti zločina. Drugi večer za tem se je Adler prepozno vrnil v Št. Ilj in je zamudil priliko, da bi se bil lotil Žunka.

Šele tretji dan, 18. novembra zvečer je opazil, da se je pojavil pred njim iz megle poštni sel. Ker ni bilo nikogar v bližini, je skočil za starim možem in ga je pobil na tla s tremi udarci s sekuro.

Pobral je v vscj naglici z Žunkovega ročnega vozička poštno vrečo in odbrzel z njo na svoje stanovanje pri posestniku Mermolji. Tamkaj je skril plen in se je vrnil počasi nazaj na mesto zločina, kjer so že drugi našli umirajočega Žunka. Adler sam je glasno obsojal krvav zločin pri pogledu na žrtev in pozneje zvečer v sokolski telovadnici, kamor je v noči prodrla vest, da je udarjeni in izropani podlegel poškodbi.

Nekaj dni po roparskem umoru je zamenjal Adler od 14 oropanih jurjev po raznih mariborskih trgovinah osem, ne da bi bil vzbudil kak sum. Številke oropanih tisočakov so bile od oblasti zaupane vsem lastnikom javnih lokalov po Mariboru. Kupoval si je za izmenjani denar obleko, perilo in odplačal pretežni del dolga.

Dne 7. decembra ga je zadela usoda, ko

Šentiljski morilec pred sodniki.

Mariborski veliki senat je razpravljal 29. januarja o roparskem umoru v Št. Ilju v Slovenskih goricah, katerega je zagrešil 23 letni Karl Adler 18. novembra 1936.

Obtožnica slika morilca kot nezakonkega otroka, ki je bil zgodaj ob starše in je prišel na občino v Št. Ilj. Vzel ga je za svojega premožni posestnik Franc Tišler, ki je brez otrok in bi mu bil zapustil po smrti lepo premoženje. Od svojega krušnega očeta jo je lepega dne pobrisal Adler k trgovcu in posestniku Milanu Jesenku v Štrihovec, kjer se je zanimal za trgovino.

Od 16. leta naprej je postal Adler lahkomiseln in se je povsod silil v ospredje

društvenega življenja ob meji ter se je znal prikupiti. Udejstvoval se je pri Sokolu in pri gasilcih. Mnogo je čital in ni ne pil ne kadil. Veliko važnost je polagal na čedno obleko, s katero je hotel v družbi vzbujati pozornost. Leta 1933 je Jesenko radi slabe trgovine fanta odpustil. Adler je prišel za hlapca k poštarju Sfiligoju v Št. Ilj, kojega žena ima krčmo in mesarijo. Tamkaj so ga odslovili čez par mesecev. Pred dvema letoma je bil občinski sluga v Št. Ilju. Iz te službe je moral, ker je nekaj zagrešil.

Lansko spomlad ga je sprejela tvrdka »Singer« kot potnika in inkasanta za po

»Kaj, vina boš?« se je posmehoval grofov jagar; »boš moral prej druge pobarati.«

»Zlodeja bom baral,« je vzkipeł Lavrinc. »Imam sam denarja dovolj, da si lahko kupim vina.«

»Kupiš že, ampak piti ga ne smeš.«

»Tega bi rad videl, ki mi to ubrani.«

»Ga boš še že.«

V tem je krčmarjeva špela že postavila dva polna steklena vrčka vina pred nju. Bliskoma je poveznil Anza svoj lovski klobuk čez Lavrinčev vrč, potem pa ga smeje se spet dvignil — v vrčku pa ni bilo več vino, ampak bistra voda. Tisti, ki so sedeli blizu, so se prestrašeno odmaknili; vse je utihnilo.

»Prekleti coprniki!« je zatulil Lavrinc.

»Če boš lepo prosil, ti pa pustim vino,« se je smejal Anza.

»Zlodeja te prosim.«

»Dobro, tedaj pa imej vino!«

Pri teh besedah je Anza zopet poveznil svoj klobuk čez Lavrinčev vrč, ga hitro spet umaknil — in v vrču ni bila več voda, ampak rdeče vino kakor prej. Na glas so se zasmejali, toda smeh je bil prisiljen, kajti vsi so se čudili čarovniji.

»Pij, škric! — Na zdravje!« je zavpil grofov jagar in trčil z Lavrincom.

Ta si je najprej le ustnice zmočil, potem pa je na en dah izpil polovico, tlesknil z jezikom in se zadril presenečeno:

»Zlodejev si! Kje si se takih reči naučil?«

»Na Ojstrecu pri žalik ženah.«

»Haha, na Ojstrecu še živa duša ni bila in tudi ne bo.«

»Zakaj ne?«

»Saj je vse leđeno zgoraj in snega sto let starega. Človek bi se tudi zadušil, ko v taki višini zraka nimaš, da bi dihal. Ono leto je pravil ljubljanski dohtar, da je Ojstre dva tisoč klafter visok.«

»Kdo drug ko jaz ne pride gor; jaz pa sem že bil gori — ne enkrat, ampak desetkrat.«

»Da, da, stokrat — z jezikom.«

Tedaj je nekaj fantov vzklikelo in ježno zavpilo: »Drži jezik, ti rihtarski škric!... Anza je bil gori... Jaz sem ga videl... Jaz tudi... Jaz tudi... Na Kopi sem bil in sem z grofovimi rešpetinom tja gledal. Anza je bil čisto na vrhu in je mahal z rdečo ruto.«

»Povej, povej, Anza, kako je gori na Ojstrecu!« je radovedno prosila Rezika. »Rada bi vedela, kako je gori.«

»Podne in kadar je sončno, je lepo, tako lepo, da ne moreš povedati; pol sveta vidiš,« je odgovoril grofov jagar. »Ponoči pa in če je megleno, huuu —«

»Kaj je ponoči? In če je megleno? Povej!« so silili tudi drugi.

»Ne vprašuj! Tega ne smem praviti. Svoj živ dan ne povem nikomur, kaj sem na Ojstrecu videl.«

»Straši gori, to vemo. Divji mož je gor doma in škrteljni.«

kakšnih 20 ton težak meteor (kamen izpod neba). Učenjak ga ceni na okroglo 5 milijonov nemških mark.

Dragi poljubi

Častitljiv meščan južno-brazilijanskega mesta Domingo je šel zgodaj zjutraj proti svoji trgovini. Naenkrat se mu približa mlado dekle, ga mlo pogleda in že ga drži za vrat in ga poljubljuje. Starejši gospod je bil skoraj ob sapo. Klobuk mu je padel z glave. S težavo se je obranil vsiljivih poljubov. Liki blisk je lepota izginila. Prav vesel radi nenadnega dogodka je gospod nadaljeval pot in je srečal svojega prijatelja in mu zaupal najnovejši doživljaj. Prijatelj je bil ravnokar isto doživel in s prav isto gospico. Go-

je hotel zamenjati deveti tisočak v trgovini Mastek na mariborskem Glavnem trgu. Blagajničarka Elizabeta Matko je odkrila, da je bil v izmenjavo dani ji tisočak oropan v št. lju. Hitro poklicani

stražnik je fanta odvedel in ta je kmalu priznal, kaj ima na vesti.

Veliki senat mariborskega okrožnega sodišča je obsodil Karla Adlerja na razpravi dne 29. januarja na dosmrtno ječo.

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Križ nad Mariborom. Kmečko bralno društvo Sv. Križ nad Mariborom priredi v nedeljo 7. februarja zanimivo burko »Lesena peč«. K prireditvi vabimo domačine in sosesde!

Kamnica. Malo razvedrila v teh pustih časih vam ne bo škodovalo. To vedo tudi vrli kamniški igralci, zato so nam pripravili za Svečnico sijajno burko. Predstava je v cerkveni dvorani popoldne ob treh. Smeh, grohot...

Sv. Trojica v Slov. goricah. Katoliško slovensko izobraževalno društvo priredi na pustno nedeljo 7. februarja in na pustni torek 9. februarja v samostanski dvorani igro »Trojčkie«, začetek vselej ob treh popoldne.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Slomšekov tabor« pri Sv. Rupertu v Slov. gor. naznanja, da priredi za pustno nedeljo 7. februarja, popoldne ob treh, v Društvenem domu tri igre. Med temi eno spevoigro. Ruperčani se spevoigre nismo videli. Zato pridite vsi! Prireditve bo prvovrstno opremljena. Sodeluje pevski zbor in igrajo pomnoženi tamburaši.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 21. decembra je bil zaključek gospodinjstva nadaljevalne šole, ki sta jo tako vzorno vodili čč. šolski sestri Vitoslava in Siksta. S solzami v očeh so se

poslavljal gojenke, dobro vedoč, da je bila prekoristna za nje. Po veliki noči se zopet začne. Traja tri mesece. Dekleta od 16 let naprej, ki jo nameravajo obiskovati iz domače in sosednih župnij, naj se gotovo v tem mesecu oglasijo pri g. dekanu. — Naš fantovski odsek pridno deluje. Mladenci z veselimi srcem prihajajo na tedenske sestanke, pa tudi k telovadbi. Tudi dekleta so se zganila in so imela že več poučnih sestankov pri dekliškem odseku. Prav tako! Nekaj velja, kdor kaj ima, več velja, kdor kaj zna. — V nedeljo 7. februarja se bomo zbrali v dvorani k igri »Lesena peč«, ki bo vse obiskovalce gotovo spravila v najboljšo voljo. Torej na veselo svidenje v zelo velikem številu!

Hajdi p- Ptuj. Tukajšnje Prosv. društvo priredi v nedeljo 7. februarja lepo ljudsko igro »Zagorski zvonovi«. Začetek ob pol treh popoldne. Vabljeni od blizu in daleč!

Makole. Prosvetno društvo v Makolah priredi na pustno nedeljo 7. februarja veselo in poučno igro »Dva para se ženita«, pridite vsi, ki se hočete za pust pošteno nasmejati! Sodeluje tudi pevski in tamburaški zbor.

Loče pri Poljčanah. Na predvečer in na pustno nedeljo popoldne po večernicah priredi tuk. katoliško prosvetno društvo v šoli veseloigro v treh dejanjih »Lesena peč«. Vstopnina bo nizka. Prijatelji smeha in poštene zabave od blizu in daleč iskreno vabljeni!

stovnik. Rajni naj sveti nebeška luč! Žalujočim sorodnikom in znancem naše iskreno sožalje!

Zgornja Senarska. Tukaj je umrl zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« Janez Vertič, posestnik, dober oče in vzgleden mož. Pogreb se je vršil 27. januarja ob obilni udeležbi na pokopališču pri Sv. Trojici v Slov. gor. Od blagopokojnega se je poslovil ob odprtem grobu v ganljivih besedah g. župnik. Blagopokojnemu bodi Vsemogočni večni plačnik, preostalem naše sožalje!

Ščavnica. Pred kratkim smo položili k večnemu počitku našega starega očeta Valnerja. Rajni je dočakal starost 76 let ter je bil vzoren krščanski mož in oče, kateri ni nikoli klonil in menjal svojega prepričanja. Že pod bivšo Avstrijo se je vneto boril za pravice Slovencev in za vero svojih očetov. Kot tak je bil tudi vedno vpoštevani in spoštovan. Skozi 30 let je bil občinski odbornik in skozi 50 let naročnik »Slov. gospodarja«. Kot praktični katoličan je bil član tretjega reda, svojo družino je posvetil presv. Srcu Jezusovemu. — Obilno spremstvo na zadnji poti je pokazalo, kako je bil rajnik priljubljen. Č. g. dekan Franc Sal. Gomilšek je spregovoril rajnemu v slovo globoko občutene besede. Vrl, neustrašen borec za dedov vero in za materino besedo, počivaj v miru!

DOPISI

Sv. Lovrenc na Pohorju. Lansko leto je bilo za nas Lovrenčane leto jubilejev. Slovesno smo obhajali dne 6. decembra kljub dežju in mrzlemu vetru 70 letnico sedanjega pokopališča in 50 letnico pokopališke kapele. Tiho in mirno pa je šel mimo nas na vernih duš dan 40 letni jubilej nove šole. Pa tudi živega jubilanta smo imeli v naši sredini. Naš g. župnik in duhovni svetovalec se je dne 22. julija srečal z očakom Abrahamom, ki ga je ljubeznivo pogledal, se mu prijazno nasmehnil in zadovoljno pokimal. Gospod župnik deluje že 15 let v naši 3000 duš broječi župniji z apostolsko vnemo in gorečnostjo. Bog nam ohrani dobrega in skrbnega duhovnega očeta še mnogo let! — Splošen pregled živ-

Odprta noč in dan so groba vrata.

Zgornje Radvanje pri Mariboru. Dne 22. jan. je po kratki in mučni bolezni (pljučnici) umrla v starosti 68 let Ana Č. foner, rojena Vidovič. Rojena je bila pri Sv. Vidu pri Ptuj. Pogreb

se je vršil 24. januarja popoldan ob treh izpred hiše žalosti na radvanjsko pokopališče ter je pričal, kako priljubljena je rajna bila. Pokojna je bila 17 let vzorna gospodinja pri Francu Pri-

spoda sta šla naprej in se pogovarjala. Njuno najboljšo razpoloženje se je na mah izprevrglo v najbolj slabo voljo, ko sta ugotovila, da jima manjkata zlati žepni uri in denar. Strastni poljubi so se vsekakor izplačali mladi in pretkani tatici.

Kolajna za največji pogum

Zlato Stanhopeovo kolajno, ki je v Angliji vsako leto podeljujejo za posebno pogumna dejanja, so letos prvič podelili neki ženski, in sicer gđč. Evelini Graham-Ironsovi, ki je v posebno težkih okoliščinah rešila neko mlado samomorilko iz vode. Vojvoda Yorški, sedanji kralj, je pogumni mladi dami osebno izročil to najvišje odlikovanje.

»Stari Jaznikar pravi, da je na vrhu Ojstrca srebrno kegljišče z zlatimi keglji.«

»In za onega Silvestra, ki je v Črnem grabnu tistega romarja ubil, pravijo, da je zaklet in da mora v podobi črnega bika na Ojstrcu živeti.«

»Anza, ali si ga videl, črnega bika?«

»Videl ga nisem, čul pa,« je potrdil grofov jagar, zastrmel in dal tak glas od sebe, da je šlo vsem do mozga: »Jooouuuu!«

Potem si je potegnil klobuk na ušesa, treščil skozi vrata in zdirjal v les. Tu se je usedel na kamen in se zagledal proti Ojstrcu.

V krčmi je vse utihnilo. Mladi ljudje so se v zadregi ozirali.

»Kam ga je odneslo?«

»Kaj počne?« so se spraševali.

»Za norca nas ima,« je pogodrnjal sodnikov Lavrinc. »Ničesar ni ne videl ne čul na Ojstrcu. Vse, kar pravi, je prazna slama.«

Temu so vsi oporekali.

»Ti, Anza ve nekaj. Anza ti ve stvari, v katerih se nam še sanja ne.«

»Anza tudi zna nekaj. Kar ti on stori, tega drugi ne morejo.«

»Oblast ima nad ljudmi in živalmi.«

Tako so se kresale besede sem in tje, vse pa so se sukale okoli grofovega jagra. Zato pa je tudi bilo vzroka dovolj.

Že kar, ko se je prvič prikazal v Šmarju, so ga obdale skrivnostne govornice. Mlad je bil, močan in lep mož in nekaj tujega je bilo na njem. Nihče ni prav vedel, odkod je. Toliko so izvedeli, da je bil brez staršev in da ga je vzredila Kančeva Cenca, ki je bila sestra Gašparja Petrača. Ko pa je bil devet let star, je ušel z nekim cirkusom in se dolga leta potepal po svetu. Kaka tri leta bo, ko ga je grof spravil sem v te kraje in ga postavil na Veliko planino za svojega lovca. Na Veliki planini je bil dotlej star logar, ki delu ni bil več kos; zmerom manj je bilo gamsov in na koncu jih je bilo komaj še kakih petdeset. Novemu lovcu je grof naročil, da mora lovišče bolj zavarovati, poleti pa tudi dovolj planinske trave nasušiti, da bi v hudih zimah mogel divjad krmiti.

Mladi lovec Anza je svoje tako zvesto opravljal, da se je v dveh letih število gamsov že početerilo. Bil je izvrsten strelec in je iztrebil, kar je bilo ujed, posebno jastrebe in divje mačke; pa tudi divjim lovcem je vzel veselje in pogum, da bi še hodili v njegov revir.

Večidel je prebil gori za Hudimi pečmi pri svojih gamsih. Tam si je pod neko pečjo postavil kočo. Med ljudi pa je šel redko in le redko ga je kdo videl. Nikoli nisi vedel, ali je doma ali zdoma. Divji lovci so se izpočetka še plazili tod okoli; toda zdaj je dobil ta kak strel v nogo, zdaj ta v ramo, ne da bi začul poprej kak klic, niti ne, da bi videl, odkod strel pri-

Nalivna peresa

od Din 6.— višje, v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

Ijenja in smrti za našo župnijo v preteklem letu je sledeči: Rodilo se je živih 72 otrok, 38 dečkov in 34 deklic. Kakor znano, je meseca maja neprestano deževalo, zato si je sanje eden fantek upal na svet; med tem ko je meseca junija vsled malo bolj solnčnega vremena poskočilo število novorojencev na 11. — Zakrament sv. zakona je prejelo v domači župnijski cerkvi 18 parov; med temi je osem nevest, ki so starejše kakor ženini. — Umrlo je 13 moških in 27 ženskih oseb, torej je umrlo več kot enkrat toliko žensk kot moških. Najstarejša ženska, Alojzija Pismanik iz Ribnice, je umrla v 93. letu; najstarejši moški, daleč po okolici znani zidarski mojster, Matevž Skribe, pa v 88. letu. To je bil v resnici čvrst in zdrav rod. Matevžev oče Lovrenc je doživel 82, ded Valentin pa 90 let. In vsi trije so bili zidarji. Iz tega bi se dalo sklepati, da kakor zajec ne mara pobeljenega drevesa, tako se smrt izogiblje človeka, ki diši po apnu. — Ko bi sedanji prebivalci Pohorja dočakali takšno starost, kakor so jo naši predniki nekdanj, potem bi se le vrel tuji, zdravi in bolani, od vseh strani na Pohorje, uživati čisti planinski zrak in se krepčati z ledenomrzlo vodo. V mrtvaški knjigi je zabeleženo, da je umrl dne 10. septembra 1700 v Sv. Lovrencu tržan Gregor Jakše, star 120 let. Dne 26. marca 1799 je zaspal na činžatu berač, Anton Blažič, star 113 let. Mož je bil, čeravno berač, gotovo vedno zdrav, ker mu je duhovnik, ki ga je pokopal, zapisal v mrtvaško knjigo značilno pripombo: Vsled starosti se je zrušilo trhlje ogródje. Nam, ki sedaj živimo in si že od rane mladosti na vse mogoče načine »utrjujemo« zdravje z alkoholom in nikotinom, se takšne smrti pač ni treba bati.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V dolgih zimskih večerih je kaj zanimivo poslušati novice, še bolj jih čitati v našem listu, ki je že 71. leto zanesljiv vodnik našemu slovenskemu narodu. Nate jih nekaj od tod! Od 13. do 20. decembra smo obhajali sv. misijon. Vodili so ga č. gg. misijonarji od Sv. Jožefa nad Celjem: dr. Žagar, Zdravlić in Bele. S svojimi prepričevalnimi pridigami so nas zares navdušili za čednostno življenje. Težko smo se ločili od njih. Seme, ki so ga sejali, bo vzklilo in rodilo bogate sadove. — Naša domača Kmečka zveza je v nedeljo 10. januarja priredila štiriurni strokovni tečaj. Polna šolska soba je pričala o velikem zanimanju. G. župan Špindler je govoril o zgodovini kmečkega gibanja, kmetijski referent Kuret o letošnjih izkušnjah na polju sadjarstva, sodnik Ašič pa o kmečki zaščiti. Poslušalci so do konca vstrajali pri velezanimivih govorih. Le še večkrat kaj takega, pa bo Kmečka zveza zajela vse naše kmečko ljudstvo! — V nedeljo 24. januarja pa je na shodu Kmetijske podružnice nad vse zanimivo predaval gozdarski referent Miklavžič. Toliko novega je znal povedati, da so poslušalci kar strmeli. Za gozde je bilo doslej pre malo zanimanja pa še manj pouka. — Še nekaj o starem letu. Rojenih je bilo 71, poročenih 22 parov, 45 ljudi pa je umrlo, prigospodarili smo torej 26 ljudi. Sv. obhajil je bilo 24.485. Več novic prihodnjič.

Ormož. Še ni dolgo tega, ko se je nekje v bližini ustanovilo neko društvo, ki ima sicer lep naslov, pa ne tako lepa dejanja. Pred kratkim sem se razgovarjal s članom tega društva in ga vprašal: »No, kako pa kaj vaše društvo?« — »Smo čisto zadovoljni«, mi pravi. — »Imate sestanke?« — »Pa še precej luštne, posebno zadnji je bil zelo zanimiv. Nekdo nam je prinesel par vrčev vina, seveda brez gospodarjeve vednosti. Potem je pa bil takoj sestanek. plesali smo, vmes pili, za zaključek pa zopet plesali. Domov grede pa smo donášalca vina z vrčem vred pretepli.« Mladina, kam drviš?

Loče pri Poljčanah. Hm! Zima hudo pritiska. Vodovod nam je že zamrznil. Če mislite kje vodovod delati, le dobro premislite, kako ga boste, da ne boste vedno brez vode in jo le vsake kvatre enkrat imeli. Bomo kmalu imeli vodo na karte, če bo tako. Sicer pa še voda v čelju ni dobra. Pa jo je zadnjič primahal Pavliha tukaj sem. In je točil vino, da je kar od mize teklo. Toda, ko jo je popihal, se je ugotovilo, da je plačeval za ukraden denar pijačo. Pokradel je obleko, seveda po Ločah, in jo kar že pri sosedu prodal. Pa smo zlikovca že dobili. Tam doli od

haja. V Zgornji Beli so si celo pripovedovali, da je dva ubil. Pa ni bilo res; ne enega ni drugače ko samo oplazil. Bilo pa je tudi to dovolj; tak glas je šel naokoli, da si noben divji lovec in sploh noben človek ni več upal na Veliko planino.

Čudne reči so ljudje pravili o tem, kako moč da ima grofov jagar nad gamsi. Ti niso bežali pred njim, ampak so šli za njim kakor čreda koz. Večkrat bi kdo videl, kako so se gnetle okoli njega in mu lizale sol z roke. Če jih je počohal, so si drgale glave obenj ali pa ga po licih oblizovale. Klical jih je po imenu in se pogovarjal z njimi kakor z ljudmi. Znal jih je tudi iz sosednjih lomišč privabiti.

Še druge reči so bile, zaradi katerih so toliko govorili o njem. Prelezel je najvišje skalnate vrhove, za katere so takrat dejali, da jih človeška noga ne more doseči; gori pa je vriskal tako na moč in tako po svoje, da je bilo njegov grozotni glas čuti ure daleč.

Po štirinajst dni ali še več ga včasih ni bilo na spregled; potem se je kar iznenada prikazal v krčmi na Fužini in je zabaval vse goste. Znal se je šaliti ko nihče drug, gosti je znal in peti in rajati — rajal ni rad —, da mu ni bilo para; bril pa si je norce iz vseh in vsakogar, iz božjih in človeških reči.

Najbolj so ga občudovali zaradi njegovih čarovnij. Naučil se jih je pri cirkusu, kjer se na take spretnosti razumejo. Ti preprosti hribovci pa so bili trdno prepričani, da je pravi coprniki.

Vse vrste šampiljk

za urade, trgovce, obrtnike in privatnike naročajte v Cirilovih knjigarnah Maribor in Ptuj.

Save je doma. Bodo mu sedaj že primerno dušo skrtali, tako da bo večne čase pomnil. — Zdravi smo pa tudi pri nas. Saj nimamo ne občutnih bolnikov, ne mrličev. — Ker je predpust tako kratek, pa se nam še ženiti in močiti ne ljubi. Samo tri pare smo vrgli s prižnice, a še od teh dva odideta drugam k poroki. Pravijo naši zakonski kandidati, da bodo po veliki noči nadaljevali. Bog jim daj srečo! — Naše Prosvetno društvo se lepo giblje. Ima redne sestanke mesečno. Enega skupnega za vse članstvo, dva pa ločena: enega za fante in enega za dekleta. Pa so rekli, da ne gre in ne bo šlo, a mi pravimo, da gre in bo še šlo, samo volje je treba. Kmalu bo nas društvo tudi razveselilo s primerno igro na šolskem odru. Mislimo tudi na knjižnico in dom, a bo še treba pošteno pljuniti v roke, da vse to dosežemo. A korajža velja!

Sv. Jernej pri Ločah. V smeri proti Zbelove-mu, kakih 15 minut od žel. proge Poljčane-Konjice izvira že od nekdaj na vsaki strani podolgastega, z gozdom obraščenega hriba mineralna voda. En izvir je na precej močvirnatem travniku Hribernik Ferdinanda p. d. Ograjeka, drugi pa na nasprotni strani hriba proti Mlačam na bolj suhem svetu Bukovšek Jožefa p. d. Jernejca. Do zadnega časa so za to vodo vedeli večinoma le okoliški pastirji, ker je precej slana in je zato živina v vsaki priliki vhalja jo pit. Ob suši, ko ni mogla do vode, pa je celo žrla prst okoli izvirk, ki je istotako slana. Ko je lani Hribernik ob svojem izviru kopal, je v globini kakih 1½ m naletel na debel hrastov obod z lesenimi obroči, ki je bil seveda že trhel, ki pa spričuje, da so že v davni to vodo poznali in zagradili ter jo zaradi njenega slanega okusa najbrž rabili za kuho. Po tem slanim okusu, ki je v obeh izvirkah enak, bi smeli soditi, da voda teče skozi večje plasti soli. Lani smo to vodo poslali v Ljubljano Higijenskemu zavodu v preizkavo ter dobili h koncu leta od tam »Kemski izvid«, ki izkazuje sledeče sestavine naše

Mlade ljudi je kar vleklo k njemu, ker je bil zares postaven ko noben drug, drzen je bil in znal je toliko, posebno pa še, ker je bilo nekaj skrivnostnega na njem. Videz je bil, da jih je hotel nase prikleniti, naj bi ga občudovali in častili. Dekleta, seveda, ta so se kar trgala za njega. Prijazen je bil sicer z vsako, pa je eno bolj ko drugo vlekel za nos. Edino špela morda, krčmarjeva hči, ta bi bila mogla reči, da sta si kaj več.

Špela je bila životna, drzna deklina, stara kakih trideset let, rdečelasa, z zelenkasto modrimi očmi in pegavimi lici. Njo je imel baje rad. Večkrat pa se je zgodilo, da se je zaničljivo zadril na njo ali pa jo prav surovo pahnil od sebe. To pa je dekle le še bolj vžgalo, da je še bolj silila za njim.

Tudi nocoj je šla za njim, ko je tako nenadno zbežal, in je ostala delj časa pri njem v gozdu. Vrnila sta se z roko pod roko, šalec se in smejoč.

S hruščem in truščem so ju pozdravili v krčmi: »Živio Anza, živio!«

»Prav, da si se vrnil! Od dolgega časa smo že jeli dremati.«

»Godci skup! Dajmo še eno!«

»Aló, dečle na raj!«

»Nak! Pijmo še prej, pijmo!« je blebetal krčmar.

»Da se bo kri zagrela!«

»Od te pasje brozge! Sam pij, če nimaš kaj boljega!«

Zima, zima... Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarn brez napak, pristnobarvni, »Paket Serija A« za moško, žensko, posteljno, namizno perilo in rjuhe; »Paket Serija B« vsebina 15—21 m dobro uporabljenih ostankov prvovrstnih touringov, flanel za pijame in barhentov za obleke ter paket »Serija Z« z vsebino 3 m blaga za žensko suknjo ali ženski plašč, moško obleko ali damski kostum poštine prosto samo Din 12! — Dalje novi specialni paket »Original Kosmos D« z vsebino 19 do 25 m najfinejših pijama flanel, modnih barhentov za obleke in bluze ter toplega moškega in ženskega spodnjega perila. Ta paket Din 148 vse poštine prosto. Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam. Naročite, dokle rje še zaloga pri RAZPOŠILJALNICI

»KOSMOS«
MARIBOR, Dvořakova
cesta št. 1. 85

(Dalje sledi.)

»slatine«: alk.: 8,40 ccm na HC lit., izhlapni preostanek mg./L: 6,3938 gr. v lit., železo: 0,950, Klor: 2,67 gr. na lit., amonijak (albuminoidni): 0,0500, amonijak (prosti): 0,0350, nitriti: 0,005, up. kisika mg. 41, celok. trdota v nemšk. št. 5°, bikarb. alk. mg. 420, I: 35 mg. na lit., Li: 0,3 mg. na lit. Na Cl. K Cl. Mg Cl: 5,987 mg. na lit. Voda se bo — pripominja higijen. zavod — po sanaciji terena ponovno preiskala in še le takrat je mogoče končno podati njeno analitično vrednost. Potemtakem se bo glede te vode nekaj le začelo. Ne pričakujemo seveda v našem Kravjeku — tako se kraj tam okoli »slatine« imenuje, — kakega zdravilišča, kakor nam nekateri hudomušno podtikajo, ker sami vemo, da ta voda ni zato, pač pa upamo in želimo, da bi država ali kako drugo denarno podjetje za sledjo vode začelo iskati sol, ki v hribu gotovo biti mora ali pa, da bi se iz vode pridobivala katera njenih sestavin, n. pr. jod ali kaj druga. Naj bi bilo, kar bi bilo, samo da bi se nekaj začelo, da bi tako naši ljudje prišli do zasluzka.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Naša župnija ima starih ljudi, a so stari in slabi, ampak takšnih, kakor je 90letni Ig. Strmšek, pa je malo. Rodil se je 1. februarja leta 1847 v Gornjem gradu. Vsi njegovi vrstniki so že zdavnaj pomrli. Kljub visoki starosti še vedno z vedrim obrazom gleda v bodočnost. Ko je dovršil 14. leto, čakalo ga je samo trpljenje, kajti mož je sin kmečkih staršev in kot tak je vse svoje življenje samo delal. Niso ga upognila huda leta, stal je kakor hrast, šel je pogumno svojo pot naprej in samo delal. Ko mu je bilo enkrat vsega dosti, se je odločil, da potuje v Ameriko. Bil je brez denarnih sredstev in si je hotel iskati sreče v svetu. Zopet je zahrepenel po domovini; želel je zopet videti svojo zemljo in s takimi mislimi se je zopet napotil proti domu. Vrnivši se v svojo vas, je začel zopet delati in dela še sedaj. Neustrašen je; ne boji se tudi tam, kjer vidi nevarnost. Lansko leto je šel celo v najvišjo smreko ter ji oklestil veje. Čvrst je bil vseskozi kakor dren. Nekoč mi je pripovedoval, da ni bil še bolan od 18. leta pa do danes. Tudi dolgotrajna vožnja v Ameriko in nazaj mu ni škodovala na zdravju, odšel in vrnil se je zdrav kakor poprej. Ker je bil starček že od rane mladosti tako globokoveren, kot je še danes, zato mu je Bog naklonil toliko zdravih let. Bistroumen je še zdaj: ima dober spomin, ve še marsikaj pametnega povedati, vid in sluh ga še nista zapustila, samo o nogah malo toži, da ga bolijo. Kdor ga vidi, bi mu ne prisodil 90 let. Dela še vedno in lažje posle. Prijetno se je razgovarjati s starimi ljudmi, ki vedo toliko povedati še iz prejšnjega stoletja. Dobremu starčku pa, ki še navzlic svoji visoki starosti izpolnjuje verske dolžnosti, želimo, da učka še stoletnico!

Petnajska obletnica kronanja Pija XI.

V petek, dne 12. februarja preteče 15 let, kar je bil Pij XI. kronan za papeža. Po vsem katoliškem svetu se bodo spominjali obletnice in katoliški narodi bodo obnavljali svojo zvestobo in vdanost do sv. očeta Pija XI., ki zadnje mesece veliko trpi vsled bolezni.

Tudi Maribor ne bo zaostal. Dne 6. februarja, na obletnico izvolitve papeža Pija XI., bo opravil škof dr. Ivan Jožef Tomažič v stolnici ob 8. uri slovesno pontifikalno sv. mašo ter skupno z verniki prosil božjega varstva za sv. očeta.

Dne 14. februarja ob polu dvanajstih priredijo mariborske župnije v dvorani

Dr. M. U. POHAR MAKŠ

okrajni zdravnik v Slovenjgradcu,

je otvoril privatno prakso ter ordinira v prostorih pokojnega primarja g. dr. Železnikarja.

Uniona papeževo proslavo z govorom in petjem. Pred to manifestacijo bo ob polu desetih v mariborski stolnici cerkvena slovesnost s pridigo, pontifikalno sv. mašo, ki jo daruje prevz. g. škof dr. Tomažič, in z zahvalno pesmijo.

Cerkvene in katoliške organizacije se bodo v zastopstvu udeležile cerkvene slovesnosti in zunanje manifestacije z zastavami. O sporedu papeške manifestacije bomo poročali v prihodnji številki.

Plačilo zasebnim upnikom.

Po uredbi o likvidaciji kmečkih dolgov (člen 36) se morajo vse obstoječe dolžniške listine za dolgove kmetov-zasebnikov zamenjati za nove, katerih obrazec je določil tozadevni pravilnik in kateri obrazci se dobijo v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, tako da naj se upniki in dolžniki glede tega ne obračajo na denarne zavode, ki s tem nimajo nobenega posla. Opisali smo tudi že postopek pri zamenjavi, ki se mora izvršiti pred občinsko upravo, ki je pristojna za dolžnike (ne za upnike).

Dolgove zasebnikov delimo v dva dela. Prvi so dolgovi, ki izvirajo iz nakupa blaga na up ali iz obrtnega dela. Ti dolgovi se ne znižajo, plačati pa jih mora dolжник v 12 letih s 3% obresti. Dolgovi iz ostalih pravnih razmerij (torej vsi drugi dolgovi zasebnikom, razen blagovnih, oziroma omenjenih zgoraj) se znižajo za 50% in tako znižane dolgove plačajo kmetje (po obračunu obresti seveda) v 12 letih tudi s 3% obresti. Vendar pa napravi uredba izjemo za take dolžnike, ki so v boljšem položaju kot njih upniki in kateri dolžniki torej ne uživajo zaščite in morajo normalno plačati svoje dolgove.

Tudi doioča uredba še nadalje izjemo, ko reče, da sme upnik, ki misli, da je njegov dolжник iz katerikoli drugih terjatev, ki niso posebej določene v tej uredbi, zmožen plačati več kot 50% svojega dolga, sme v letu dni, ko stopi ta uredba v veljavo, torej do 26. septembra 1937, zahtevati ob predložitvi potrebnih dokazov pri pristojnem okrajnem sodišču, da se znižanje delno odpravi, ali pa popolnoma.

Poleg tega sme dolжник, ki dokaže, da ne more plačati niti 50% svojega dolga, ali ki dokaže, da je plačeval pred 20. aprilom 1932 na ta dolg oderuške obresti, zahtevati v letu dni, torej do 26. septembra 1937, pri pristojnem sreskem sodišču, naj se mu zniža dolg tudi nad 50%.

Peter Rešetar rešetari.

Če ima kdo smolo! Hotel je biti Führer, pa je postal Verführer. Ustanovil je pof, pa je postal paf. Hotel je sabljo z Živkovičem, sedaj ima Živkoviča brez sablje. Hotel je biti političen ptič, pa je ostal samo Jeftič. Konečno je sedaj vendarle postal predsednik JNS v Beogradu, pa

predno je sedel, mu je nekdo stol spodnesel in je padel, da se je slišalo po celi državi.

Med gasilci ni politike. Naši JNSarji so tako navajeni na to, da je tudi v gasilskih organizacijah politika, da jim tudi sedaj ne da žila miru, ko hočejo gasilska društva biti nepolitična. Na vsak način hočejo, da imajo tudi te organizacije sled za bivšo JNS. Jaz jim svetujem, da naj ustanovijo kar svojo posebno požarno brambo, gasiti imajo itak dovolj v svojih lastnih vrstah. Za starešino pa si naj napravijo ti stega velikega gospoda iz Ljubljane, ki se tako pokonci nosi. Pravijo, da zato tako glavo nazaj drži, ker bi mu sicer cviček iz ust pritekel. In kadar bo požar, pa naj kar glavo skloni.

Narodno jedinstvo. Pri nas so še vedno ljudje, ki govorijo o narodnem jedinstvu in pravijo, da smo Slovenci, Hrvati in Srbi eno. Hrvati pa pravijo, da smo 10 in sicer Srbi ena, Hrvati pa nič. Slovenci pa pravimo, da smo 100 in sicer Srbi ena, Hrvati prvi in mi drugi nič. Jaz pa pravim, da smo trije v eni in isti hiši doma, ki je last vseh treh, kjer imamo lahko vsi trije dovolj prostora in dovolj kruha in dovolj zapečka. To pa mi je vse eno, ali govorijo, da smo trije bratje, ali da so tri matere.

Srbski kulturni klub so ustanovili v Beogradu. Konečno so tudi Srbi postali narodno zavedni.

Vendar ujedinjenje. V tolažbo tistim, ki so zidali vso svojo politično bodočnost na ujedinjenje, ki so ga razlagali tako, da moramo Slovenci pozabiti, da smo sinovi slovenske matere, je, da so na enem področju vendarle dosegli svoje namere. Slovenci kadimo Ibar, Hrvati zeto in Srbi Dravo.

Junaki. Po Hrvatskem so se pojavili Junaki. Pravijo, da bodo telovadili. Ker pa to še ni dovoljeno, bodo samo telo vadili, kar je dovoljeno.

Ne pridejo skup. Francozi pravijo, da so za francosko-nemški sporazum, Nemci pa, da so za nemško-francoski sporazum. In tako ne morejo priti skup.

Sneg na španskem. Na obeh frontah v Španiji je zmanjkalo municije. Hvala Bogu, da je padel sneg, ker se sedaj vsaj lahko kepajo med seboj.

Kri teče. V Rusiji teče kri ne po žilah, ampak iz žil največjih boljševikov. Ti voditelji so pred leti na tak način morili prejšnje oblasti in naučili svoje učence, kako je treba delati. In učenci so boljše naredili kot učitelji. Rado veden sem samo, kako bodo učenci sedanjega mojstra Stalina napravili svoj zrelostni izpit na svojem mojstru.

Poslednje vesti.

Politične novice iz naše države.

Banovinski svet naše banovine je sklican za 15. februarja. Na dnevnem redu bo razprava o banovinskem proračunu za 1937-38.

Politične novice v drugih državah.

Hitlerjev govor. Dne 30. januarja je govoril Hitler v Berlinu ob štiriletnici narodno-socialističnega režima. O tem govoru se je že vnaprej veliko napovedovalo, vendar so bile Hitlerjeve besede zelo zmerne. Nemški kancler je naglasil, da je Nemčija pripravljena na sporazum s Francijo. V svojem dve uri trajajočem govoru je Hitler navedel 8 točk za pomiritev sveta.

Obsodba v moskovskem procesu. Spreddaj poročamo obširno o obravnavi, katero je naperil

Stalin proti 17 članom preostanka Leninove garde, ki so baje bili prištaši Trockega, ki se že dalje časa poteplje po svetu in je dobil zdaj zatočišče v Mehiki. Obsodba je bila razglašena 29. januarja pozno v noči. 13 obsojenih je bilo obsojenih na smrt in bodo najbrž ustreljeni. Po obtožnici in po dokazih pred sodiščem glavni krivci: Radek, Sokolnikov in Arnold so bili obsojeni na 10 let, Stojilov na 8 let ječe.

Domače novice.

Dva vlaka trčila. Dne 31. januarja zvečer sta trčila v Mariboru na koroškem kolodvoru nabiralni in premikalni vlak. Poškodovanih je 8 tovornih vagonov in 15.000 kg petroleja se je razlilo iz vagona s cisterno. Škoda znaša nad 100.000 Din.

Zlato uro z verižico je ukradel v Mariboru v Masarykovi ulici 24 neznanec iz omare vpokojenega železničarja Josipa Švarca, ki je oškodovan za 3000 Din.

Podlegel izkrvavitvi. Anton Moleri, 9letni posestnikov sinko iz Podplanine pri Ljubnem, se je sankal v bližini mož, ki so podirali drevje. Iznenada se je podrla izpodžagano drevo nanj in mu je zmečkalo levo nogo. Fantka so prepeljali v celjsko bolnico, kjer je podlegel izkrvavitvi.

Nesreča delavca. V kamnolomu Trboveljske premogovne družbe v Trboljah je padel kamen na glavo delavcu Janku Simončiču in mu je prebil lobanjo.

Sejmar zmrznil. Franc Rošer, po domače Sušel, 42letni posestnik na Paki, se je podal v Slovenjgradec na sejm. Po sejmu se je vračal proti domu. Ker ga ni bilo ob pravem času domov, so ga šli domači iskat in so ga našli z glavo opičanega v snegu in že mrtvega. Poklicani zdravnik je ugotovil smrt vsled zmrznjenja.

Vrat si je prerezal v Murski Soboti 40letni zasebnik Filip Seruga.

Zavarovalna družba Jugoslavija, glavni zastopnik v Mariboru, naznanja svojim zavarovalcem, da se je dne 1. februarja 1937 preselila iz Ulice 10. oktobra 4 samo v nekaj korakov oddaljeni lokal hiše g. dr. Krausa, Slomšekov trg 3, nasproti stolne cerkve.

Koliko stane tuj denar. Ker mnogi naši ljudje prodajajo tudi zasebnikom majhne zneske dolarjev itd., navajamo v naslednjem, koliko so danes plačevale banke za bankovce tujih držav (valute): 1 francoski frank 2.15 Din, 1 švicarski frank 10.90 Din, 1 italijanska lira 2.10 Din, 1 češka krona 1.50 Din, 1 avstrijski šiling 8.40 Din, 1 ameriški dolar 47.70 Din, 1 kanadski dolar 47.25 Din, 1 funt šterling 235.— Din.

Prireditve.

Sv. Peter pri Mariboru. V nedeljo dne 7. februarja priredi igralska družina predpustno veseligo »Micki je treba moža«. Pričetek ob 3. uri popoldne in ob 7. uri zvečer. Igra bo nudila gledalcem mnogo poštene zabave iz slovenskega podeželja. Igra je namenjena za odrasle ljudi.

Hoče pri Mariboru. Na pustno nedeljo, dne 7. t. m. vas čaka v »Slomškovem domu« zelo prijetno razvedrilo ob igri: »Pri belem konjčku«. Nova senzacija! Od blizu in od daleč — pridite!

Sv. Marko pri Ptuj. Preteklo nedeljo smo ponovili igro »Podrti križ«, ki smo jo vprizorili teden dni prej ob sklepu sv. misijona. Z njo smo hoteli povedati, da so krščanski starši danes poklicani zaveziti povodenj brezboštva iz mest s pravo krščansko vzgojo svojih otrok. Udeležence pa prosimo, da v istem številu napolnijo prosvetno dvorano, ko bomo v letošnjem postu igrali »Slehnika«.

Koledar Kmečke zveze.

Vsi, ki imajo koledar v razprodaji, naj istega takoj vrnejo, kolikor še niso prodali. Nam je pošel in na novi natis ni več misliti. Kdor ne vrne do 16. februarja t. l., bo moral vse plačati, ker pozneje ne sprejmemo več nazaj. — Tiskarna sv. Ciril.

Št. Vid pri Ptuj. Ženili se bomo in sicer dva para kar naenkrat. Če še ne veste, kdaj in kje, poslušnite! Na mastno nedeljo dne 7. februarja bo to, v našem Slomškovem domu ob pol 3. uri popoldne. S sabo pripeljemo dve nevesti in štiri ženine in smeha za vsakega koš pa še čudežni haloški vodnjak. Pridite gledat, boste videli, kako bo lepo! — Igralci z Leskovca.

Križevci pri Ljutomeru. Bralno društvo priredi igro »Lesena peč« v treh dejanjih. Kdor se hoče od srca nasmejati, naj ne zamudi priti v nedeljo dne 7. februarja, popoldne po večernicah, v Slomškov dvorano!

Poljčane. Tudi nas je obiskal pustni čas. To je čas smeha in veselja. V ta namen priredi Prosvetno društvo v Poljčanah komedijo v dveh dejanjih »Sluga dveh gospodov« v nedeljo dne 7. februarja ob pol 4. uri popoldne v prosvetni dvorani. Od blizu in daleč prisrčno vabljeni! To bo smeha in zabave!

Sv. Jurij ob južni žel. Na pustno nedeljo se nam nudi veselo razvedrilo, ki ga oskrbi pevski odsek Slovenskega katoliškega prosvetnega društva, kateri priredi v soboto 6. februarja ob 8. uri zvečer in v nedeljo 7. t. m., ob pol štirih popoldne v dvorani Katoliškega doma pester pevski koncert slovenskih narodnih in umetnih pesmi. Sodeluje okrog 30 dobrih pevcev in pevk. Izvajale se bodo tudi domače Slomškovske pesmi. Pridite!

Polzela. Na pustno nedeljo dne 7. februarja nas bo v Prosvetnem domu grela lesena peč. Zdravili pa bomo tudi rdeče nosove, lajšali zobne bolečine itd. Za to nedeljo imamo namreč zdravnika specialista v osebi g. Sevnika Franca. Začetek točno ob treh popoldne. Vabljeni vsi, katere rado zebe, pa tudi bolani se boste vrnili vsi ozdravljeni!

Celje. Proslava 30letnice Katoliškega prosvetnega društva zadnjo nedeljo v januarju je potekla v svečanostni obliki. Slavnostnemu zborovanju v dvorani Ljudske posojilnice je predsedoval društveni predsednik profesor Peter Kovačič. Poslani so bili brzojavni pozdravi Nj. Vel. kralju Petru II., Njeg. Vis. knezu Pavlu in ministru dr. Korošcu. Profesorju Cestniku kot predsedniku Ljudske posojilnice je bila izročena diploma častnega članstva. Predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec je v slavnostnem govoru razpravljal o temeljih slovenske kulture ter pozval k ostvaritvi krščanske fronte v obrambo kulture proti boljševizmu in njegovim liberalno-framasonskim zaveznikom. Besede priznanja društvu in njegovemu delu so izrazili g. sreski načelnik dr. Zobec, g. celjski župan Al. Mihelič in profesor Mlakar kot zastopnik ljubljanske Prosvetne zveze. Katoliškemu prosvetnemu društvu naše čestitke z željo najlepših prosvetnih uspehov v bodočnosti.

Celje. Prihodnji tečaj Kmečke zveze se vrši v nedeljo 7. februarja ob 9. uri popoldne v dvorani Orlovskega doma v Samostanski ulici. Predavanja bodo o hmeljarstvu in o travništvu. Vabljeni vsi kmetovalci iz Celja in okolice.

Sv. Andraž v Halozah. Igralska družina v Leskovcu se je v letošnji zimi živahno razgibalala. Preteklo nedeljo so z lepim uspehom priredili tretjo letošnjo igro, ki je nudila našemu

občanstvu zelo veliko pristnega smeha in veselja, pa tudi lepih vzgojnih nauk. Kaj pa hočemo? Če ljudje nimajo korajže, da bi se za res ženili, se pa vsaj za šalo ženimo na odru.

Smrtni slučaj.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Zvonovi so nam na dan Svetih treh kraljev naznanili, da se je ločil s sveta naš ljubi gospodar in boter, posestnik na ščavnici Alojzij Valner v 74. letu svoje starosti. Bil je dober sosed, posebno pa dober oče in blag mož ter radodaren do revežev. Svojo družino je posvetil presv. Srcu Jezusovemu. Na zadnji poti ga je spremljalo mnogo ljudi. Ob odprtem grobu se je z ganljivimi besedami poslovil od njega g. dekan, pevci so mu zapeli pretresljive žalostinke. Naj v miru počiva poleg dveh svojih sinov. Žalujoci ženi, sinu in materi naše sožalje!

Negova. Domači srenji so zvonovi oznanili, da nas je dne 27. januarja po kratki in neizprosni bolezni za vedno zapustil g. Kavčič Fr. posestnik v Ivanjih. Doživel je šele 59 let, a ta njegova življenjska doba je bil nepretrgan delavnik. Ze mladostna leta je usmeril resnemu delu in si je neumorno ustvarjal temelje za svojo lepo domačijo. O njem se lahko splošno trdi, da je bil v vsakem oziru mož na mestu. Prežet verskega duha je bil natančen v vršenju verskih dolžnosti, ljubil je svojo domačo grudo, bil je vedno odločen katoliški narodnjak, sodelavec v raznih odborih ter naročnik katoliškega tiska. Dolgi sprevid sorodnikov, prijateljev in sosedov je dne 30. januarja pričal, kako je bil v svojem okraju spoštovan in priljubljen. Ker mu je življenjski delavnik izčrpal telesne moči, naj uživa pri svojem Bogu praznik plačila.

Fram. Umrl je po daljši bolezni Jurij Lešnik, p. d. Trglavčnik, dne 31. januarja smo ga ob veliki udeležbi spremili na zadnji poti. Bil je skrben oče in varčen gospodar, veren in značajan in dober do revežev. Naj v miru počiva, potrti družini in sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Sv. Jurij ob južni žel. Dne 30. januarja smo spremili k večnemu počitku našega prijatelja Antona Dobnik iz Stopč. Pokojni je že več let bolehal in tako ga je prerana smrt v starosti 27 let položila v zgodnji grob. G. kanonik Val. Mikuš mu je pri odprtem grobu spregovoril v slovo globoko v srce segajoče besede. Pevski zbor Katoliškega prosvetnega društva mu je zapel dve žalostinki. Naj v miru počiva!

Pišce. Komaj smo se prav zavedli, nas je zapustil naš prijatelj Preskar Maks, posestnik, Dedenja vas 19. V soboto dne 23. januarja dopoldne se je odpravil v gorco. Pa predno je odšel od doma, je začel bruhati kri iz ust in je prišel popolnoma ob zavest. Toliko je prišel k zavesti, da je prejel sv. zakramente. Ker bruhanje krvi ni ponehalo, je v nedeljo dne 24. januarja ob enih mirno v Gospodu zaspal. Dočkal je 78. leto življenja. S svojo skrbno ženo je prenašal veselje in žalost skozi 44 let. Kot prvi krščanski mož je bil oče 13 otrokom in jim priskrbel dva doma. Dva izmed sinov sta se pred leti vrnila iz Brazilije z lepim premoženjem, dva pa prav skrbno vodita pišečko godbeno društvo. Koliko prijateljev je imel blagi pokojnik, je pokazal njegov veličasten pogreb. Še iz Podsrede in iz Zdol so prihiteli sorodniki, da ga spremijo na zadnji poti. V tolažbo vsem je govoril g. župnik slovo zaslužnemu možu, dobremu očetu in blagemu prijatelju. Dobri Bog bodi rajnemu bogat plačnik, apuščeni družini pa obilni tolažnik!

Dopisi.

Slovenjgradec. Zdravniške vesti. V prostorih, kjer je prej ordiniral pokojni primarij g. dr.

železnikar, je sedaj otvoril zdravniško privatno prakso znani zdravnik g. dr. Maks Pohar, ki ima vsled svojega desetletnega delovanja v tuk. bolnici znamenito prakso za seboj, da se bolniki morejo povsem zaupati njegovi večji roki in skrbi.

Vuhred. Namesto venca na grob svoji teti Amaliji Vizjak je darovala gospa Mravljak iz Vuhreda 100 Din za dobrodelne namene. Posnemanja vredno! — Nova metla na naši občini še ni opravila svojega dela.

— Mraza imamo tu ob Dravi, da se iz nje kar kadi. Neznosna poledica nagaja in grozi ljudem in živini. Ni čuda, da naš g. organist tako rad zapoje po pohorsko: »Pri svet'mu Antonu sonce sije, tu v Vuhredu pa burja brije. Prelubi sveti naš Loranc (Lovrenc), izpros', da zime skor' bo kanc (konec po pohorskem narečju).« Bog usliši oba!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Tukajšnja krajevna organizacija JRZ sklicuje za nedeljo dne 7. februarja svoj redni občni zbor po rani službi božji v dvorani Prosvetnega doma. Šentruperčani, pridite zopet v obilnem številu, da si boste izvolili strankin odbor po lastni želji. Na občnem zboru se bo tudi poročalo o delovanju v preteklem letu ter o političnem in gospodarskem položaju v državi pod sedanjo vlado, ki nam je dala zopet svobodo in pravico do javnih zborovanj.

Ormož. Občni zbor krajeve organizacije JRZ za župnijo Ormož se bo vršil v nedeljo dne 7. t. m. takoj po rani sv. maši v Kletarski dvorani. Na dnevnem redu je med drugim obširno politično in gospodarsko poročilo ter volitev novega odbora. Tudi bo razgovor o vseh perečih vprašanjih Ormoža in okolice ter se bodo sestavili predlogi na merodajna mesta. Vsi člani in somišljeniki so vljudno vabljeni, da se občnega zbora udeležijo. — Odbor.

Sv. Andraž v Halozah. Slovesno že par mesecev obhajamo moške nedelje. Naši možje in fantje so apostolstvo vzeli za res. Spočetka jih je skupno pristopilo k mizi Gospodovi nekaj čez sto; v bodoče pa hočejo dosednji člani apostolstva pridobiti vsak še vsaj enega člana. Prav ganljivo je, ko možje in fantje krepko in odločno pred in po obhajilu skupno izpovedo zvestobo svojemu božjemu Kralju.

Pišce. Tudi pri nas se moramo kmetje organizirati v stanovski organizaciji Kmečke zveze. Ta glas je bilo čedalje bolj pogosto slišati, odkar beremo v časopisju, kako se širi ta organizacija od kraja do kraja. Tako je prišel g. Brodar Janez, pravi apostol tega kmečkega gibanja, tudi k nam in nam v nedeljo 24. januarja v tukajšnjem Slomškovem domu obrazložil v prav zanimivem govoru težave kmečkega stanu in pokazal načine, kako bi se dalo kmetu pomagati, ako bi bili tudi kmetje organizirani v svoji stanovski organizaciji. Ugovorov ni bilo, pač pa splošno odobravanje, ki je govornika večkrat prekinilo. Končno je bil izvoljen odbor krajeve organizacije KZ s Francetom Podvinski kot načelnikom. Obžalujemo ljudi, ki morajo biti še danes v takem strahu, da ne smejo in si tudi ne upajo na tako zborovanje, na katerem se obravnavajo njihovi stanovski interesi. Obrtniki, trgovci, industrijci in drugi stanovi so že organizirani v svojih stanovskih organizacijah. Zato ni prijatelj kmeta, kdor bi delal proti temu, da bi se kmetje organizirali v svoji organizaciji. Tovariši, pristopite torej h Kmečki zvezi brez ozira na tiste, ki so delili toliko let neomejeno oblast v naši državi, pa za kmeta niso naredili drugega, nego da so vam nalagali leto za letom nove davke in vas šikanirali brez konca in kraja.

Pruski ministrski predsednik Göring je za svojega bivanja v Rimu obiskal blizu Neaplja v spremstvu italijanskega prestolonaslednika Umbertoa znameniti otok Capri.

Kako ostro zimo so imeli v nemških morjih, je nam dokaz nemška podmornica, ki se je vrnila v vojno пристanišče Kiel vsa oledenela.

Na obletnico poljske vstaje proti Rusiji l. 1863 je sprejel vrhovni poveljnik poljske armade Smigly-Rydz veteran, ki so se udeležili upora. Najvišji vojaški dostojanstvenik je stisnil vsakemu borcu roko.

Nemški zunanji minister Neurath je pristal na to, da vzame nemški kapital v najem na 99 let portugalsko kolonijo Angolo in od generala Franca tri španske kolonije ob severno-zapadnih afriški obali.

Laški okraj. Ako se ozremo nazaj v preteklo leto 1936, vidimo marsikaj, kar se v našem okraju ne dogaja vsako leto. Imeli smo dve novi sv. maši in sicer pri Sv. Jederti nad Laškim č. g. Ferdo Potokarja, sedaj kaplana pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, in č. g. Justina Oberžana v Loki pri Zidanem mostu, sedaj semeniškega duhovnika v Mariboru. Upanje imamo, da bo tudi iz našega okraja v bodoče več mladih gospodov se odločilo za duhovski stan. Izredno je tudi to, da so se lansko leto pričele graditi dve novi cerkvi in sicer v rudarskih krajih. V Hrastniku cerkev Kristusa Kralja, kjer je potrebno ustaroviti novo župnijo. V Gornji Rečici, katera spada pod župnijo Sv. Jedert nad Laškim, pa se gradi cerkev Sv. Antona, patrona našega velikega učitelja poštenega in čednostnega življenja, škofa Slomškega. Daj Bog temu delu svoj blagoslov. Smrt je v preteklem letu tudi pobrala nekatere bolj znane možje. Tukaj omenjamo sledeče: V februarju je umrl v starosti 63 let na Dolu pri Hrastniku duhovni svetnik in župnik č. g. Peter Gorjup. V avgustu je umrl v starosti 44 let Franc Blatnik, gostilničar v Lokavcu v župniji Loke pri Zidanem mostu. Bil je zvest somišljenik JRZ. Leta 1931 je bil razrešen mesta občinskega odbornika. V začetku meseca septembra je umrl v starosti 79 let Ignacij Sajtl, bivši posestnik v Tevčah, župnije Sv. Lenart nad Laškim. Po svojih pradedih trdnega nemškega rodu iz Zgornje Štajerske, je bil rajni že pod Avstrijo borec za pravice Slovencev, in od ustanovitve Hranilnice in posojilnice v Laškem skozi 37 let do svoje smrti v načelstvu. Koncem septembra je umrl v Tremerjih laške nadžupnije v starosti 70 let posestnik Ivan Cencelj. Bil je v načelstvu Okrajne hranilnice v Laškem. Vsem rajnim svetila večna luč; — V letošnjem letu pa bosta dve župniji našega okraja obhajali 150letni jubilej svoje ustanovitve, katere sta bili ustanovljeni v letu 1787 in sicer širje in Sv. Miklavž nad Laškim. Prihodnje leto pa obhajajo isti jubilej župniji Sv. Lenart nad Laškim in Razbor, čez dve leti pa Sv. Lenart nad Laškim in Sv. Marjeta pri Rimskih toplicah. To so župnije, ki so nastale za časa vlade avstrijskega cesarja Jožefa II.

„Slov. Gospodar“ stane:

četrtletno Din 9.—

polletno Din 16.—

celoletno Din 32.—

Petančič Davorin:

Sвете gore.

Povest.

»Jezus, Marija!« je zavpilo nekje in padlo je nekaj na tla, glasno, da so slišali vsi. Lenčki so vdrli spomini na ono leto, ko je bilo pokradeno, in zopet se je zbal, da bo namišljena sreča uničena...

Lojzeta so spremljali z ušesi. Njegovi koraki so peli po stopnicah s kora v cerkev. Ključavnica je zarskala in svetloba dneva je planila v cerkev, naravnost na glavni oltar.

»Jezus, kako je to lepo!« se je izvilo Mari in Lenčki.

Glavni oltar je sijal, kakor da bi bil iz samega zlata. Angeli in Marija so gledali tako lepo, kakor da bi bili res živi. Zdelo se jim je, da celo slišijo godbo angelsko, harfo in citre, gosli in trombe, piškajoče klarinete in brneči boben.

Miha je vprašal iz radovednosti:

»Kdo pa je ta oltar izdelal?«

Lojze je opisoval:

»Majhen, star ko zemlja, z belimi lasmi in brado. Ne vem, kje so ga gospod iztaknili.«

Janez pa je posegel drugam:

»Kako pa, da je cerkev od znotraj zaklenjena? Nekdo mora biti v cerkvi! Lojz, kaj ti nisi slišal, kako je nekdo zavpil in padel?«

Lojze je prikimal:

»Sem slišal, pa mislim, da je bilo nekje zunaj.«

Janez ni rekel ničesar več. Šel je naprej po cerkvi in gledal v oltar,

»Vse je sveže pobarvano, ker se še ni zasušilo.«

Pri obhajilni mizi se je stresel in se odmaknil. Mara je skočila k njemu.

»Kaj ti je?«

Lenčka se je prestrašila in razburjeno zadihala. Mara pa se je vzpela in pogledala čez obhajilno mizo.

»Jezus!«

Pred oltarjem je ležal mrtvec... Krvava lisa se je vlekla od njegovih ust po kamenitem tlaku... Desnica je molela trdo navzgor in krepko tiščala v pesti slikarski čopič...

Janez je prestopil oltarno ograjo in se približal mrtvecu. Zganil ga je, mu stresel roko. Pa odnehal. Bil je v resnici — mrtev.

Nekaj trenutkov so stali vsi zbegani in niso mogli ne misliti in ne moliti.

»Kap ga je zadela. Tvojih korakov se je prestrašil, Lojz,« je menil Janez in privzdignil slikarjevo obličje, da ga je obsijalo sonce. Mara edina je stopila k njemu in motrila oveli in počrneli obraz. Drugi pa so drgetali v strahu, da je mali Lojzek v Tončkinem naročju na glas zajokal.

»Janez, ne poznaš teh sivih oči?« je vprašala nenadoma Mara.

Janez se je nagnil in vpri pogled ostro v tujčev obraz. Potem pa ga je naenkrat izpustil in omahnil na oltarno mizo.

»Kaj je?« so trepetali drugi. Mara pa je stiskala ustnice skupaj in zadrževala jok...

»Kaj je?« je zakričalo iz Lenčke. »Janez, povej, kaj je!«

»Lah!« je v šepetu izgovorila Mara.

Lica so se v hipu vsem zresnila od groze in čela potemnila. Ko je utis popustil, pa so jokali na glas vsi, razen Janeza. Lahov obraz pa je obsijalo sonce, ki so ga cerkvena okna rdeče nadahnili... Ko so ga pogledali, so videli, da je čudovito lep...

»Marija mu je odpustila!« se je vzradovala v žalosti Mara.

Janez je šel s težkimi mislimi v srcu k župniku in mu vso zgodbo povedal.

»Da je bil to tisti? Ti, moj Bog, kako ti vodiš duše k sebi po čudovitih potih!«

»Oltar je kakor iz zlata. Bogve, kako je to, da ga je zadelo ravno tedaj, ko je bil z delom pri kraju...«

47

Župnik ni na to ničesar odgovoril. »V kapelici sv. Jurija mu naredite oder! V soboto popoldne ga bomo pokopali...«

Župnik je klecnil pred križ in iz globočine molil.

Ko so se gorski odpravljali k pogrebu, jih je Janez nagovoril:

»Vsem bom povedal. Takrat je strašil Lah. Še danes dobro slišim njegov korak... Bil je ravno tak kakor Lojzetov oni dan... Starec se je prestrašil in ga je zadela kap. Slaboten je pa bil: vse dni, kar je delal oltar Mariji, ni jedel nikjer... Bogve, kako je to, da je brez hrane živel ravno tako dolgo, da je izvršil delo?...«

Čudna so pota božja — — —

Nabralo se je ogromno ljudi iz domače fare, pa tudi od drugod. Pokopal ga je dekan. Ko so postavili krsto pred cerkev, je dekan zamahnil z roko in začel govoriti.

»Zdaj izginja še zadnji spomin iz preteklosti!« je pošepnila Lenčka Janezu med govorom.

Ljudje so se čudili:

»Gorski stojijo skupaj pri krsti, kakor da bi mu bili v žlahti!«

Govor pa je prevzel vse. Gospod Jakob je stal na vzvišenem mestu pred zvoniščem, od koder je imel razgled na Orliške bregove, Rožco in hrvaško ravnino. Naravna lepota ga je navduševala, da je govoril, kakor še ni nikoli. Oči je imel vprte v sonce, ki je lebdelo nad Presko. V zraku je migotala svetloba, kakor da bi se zlato perje razletelo v njem. Ljudstvo je plakalo ob misli na dobroto božjo in na svojo grešnost... Pripovedoval jim je zgodbo umrlega slikarja...

Dolg spreved se je razvil po Gorah navzdol. Zvonovi svetogorski so mu peli slovo v velikih zamahih in težkih odjekih... Zdelo se je, kakor da bi zvonilo na vseh vrhovih...

Na Gorah so se zbrali zvečer zadnjič brata in sestre... Drugo jutro je Miha odšel in se ni poslovil od Josi in rebri, dobrave in Rožce... Gnalo ga je nazaj v tihoto samostana.

»Samo kot popotnik sem se pomudil pri njih. Popotnik sem jim bil, nič več...«

KO SO CERKEV POSVETILI...

Končno je vstala sobota pred velikim dnem...

Romarji so se zbirali v skupine in šli na daljno pot. Od Maribora in Ptuja so se dvignile trume božjepotnikov, popevale svete pesmi in se bližale svetim Goram. Na Pečici, v klancu pod Poljčanami, zagledajo prvič novo svetišče, popadajo na zemljo in molijo iz duše in srca. Procesije iz Posavja in krškega polja se ustavijo najprej pri Osojnikovem križu. Hrvatje in Hrvatice prihajajo v pisanih narodnih nošah in pojo litanijske. Križar hodi spredaj in nosi križ, vižar pa poje naprej z visokim glasom.

Na Gorah je vse oživel. Krčmarji so si postavili krčme, lectorji stojnice, kuharice črne kave so zakurile ognje, berači brez rok, brez nog, z rakom v obrazu, slepci, stari in mladi, ženske in moški. Prepirajo se za prostore, prosijo, pojejo svete pesmi in igrajo na vsemogoče instrumente.

Procesije prihajajo. Pri studencu Božje noge se ustavijo. Duhovnik pride po nje, da jih pelje v cerkev med petjem, streljanjem in slovesnim zvonjenjem. Pred cerkvijo pokleknejo še enkrat in po kolenih plezajo do oltarja. Vsak romar poklenka z malim zvonom. Potem se pa glasijo svete pesmi celo noč, odmevajo od sten in beže ven na gore in v doline. Ves svet okoli cerkve je napolnjen s svetimi pesmimi.

Gorski imajo dela čez glavo. V kuhinji in pri kleti. Mara je natakarica, kuharica in dekla obenem. Leti v klet pograbi kup drv in nese v kuhinjo, pa zopet beži, da postreže temu in onemu. V obraz je razgreta, lasje se ji lepijo na znojno čelo.

(Dalje sledi.)

Posledice stavke

Občinski svet v Bruslju v Belgiji je sprejel nov davek, katerega pa morajo plačevati velike trgovine. In sicer ga morajo plačevati samo take velike trgovine, katere imajo več kakor petnajst uslužbencev. Davek znaša 500 do 10.000 frankov na leto za vsak oddelek. Zoper ta davek pa so bruseljski veliki trgovci začeli svoje vrste stavko. Nobena velika trgovina namreč zvečer ni več prižgala električnih svetilk, ampak so za sile povsod prižgali sveče. Ta razsvetljava pa je kupujoče občinstvo tako zanimala, da se je vsled tega kupujočih ljudi v trgovinah kar trlo. Nastopiti je morala policija, ki je zaradi varnosti ljudi gonila iz trgovin, da bi se gneča zmanjšala. Ker policija take razsvetljave ne sme prepovedati, bo ta stavka še nekaj časa trajala v veliko veselje občinstva ter v velik profit stavkajočih trgovcev.

Bakterije v brezračnem prostoru

Z vestnimi poskusi v nekem znanstvenem zavodu v Baltimore so ponovno potrdili mnenje, da morejo bakterije živeti tudi v brezračnem prostoru. Klice so imeli 22 dni v posebnih steklenih posodah, ki so iz njih popolnoma izsesali zrak, in to pri temperaturi 268 stopinj pod ničlo. Ne brezračni prostor ne strašni mraz, ki je že tik absolutne ničle, ni mogel mikroorganizmom uničiti življenjske sile.

Brada vzrok smrti

V mestu Braunau na Nemškem je na pokopališču nagrobnik nekega župana, ki je umrl že leta 1572, in sicer se je ubil. Padel je po stopnicah ter si zlomil vrat. Ta mož je baje nosil dva metra dolgo brado. Kadar je hodil, je moral brado dvigniti z roko, da se mu ni zapletla med noge. Nekega dne pa je šel po stopnicah in je pozabil z roko dvigniti brado. Zapletla se mu je med nogami, zaradi česar je mož padel po stopnicah in si zlomil tilnik.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

Iz Slovenske krajine.

Sv. Jurij v Slov. krajini. Iz časopisov smo zvedeli, da je bila nastavljena na štirirazredno osnovno šolo v Serdici nova učiteljica. Nova učna moč je bila zares potrebna. Toda danes smo že v začetku februarja in še baje ni nastopila. Ne vemo, kje je krivda. Pouk se na ta način vrši zelo otežkočeno. — Naši pismonoši nimajo dosti dela. Saj menda nikjer niso ljudje tako pridni, da bi vedno sami prihajali na pošto. Večinoma pač gredo po prazen nič. Mladina pa le ima priliko za svoje sestanke. Februarja se bo poročil naš pismonoša Franc Skledar z Marijo iz dobre katoliške Langove družine iz Ocinj. Obilo sreče!

Sv. Sebeščan. V nedeljo 7. februarja bo naše Prosvetno društvo vprizorilo igro »Mehiški mučenec«. Igra je versko poučna, godi se v Mehiki za časa preganjanja katoličanov. To bo prva igra našega društva in prva na lepem novem odru, ki nas je stal okrog 1500 Din. Igra se vprizori popoldne ob treh in zvečer ob sedmih. Pridite vsi, ki se zanimате za katoliško prosveto. — Nabiralna akcija za stolpno uro lepo napreduje. V naši vasi (66 družin) je nabranih 3500 Din. Z ozirom na naš siromašen kraj je to res veliko in vse hvale vredno. V drugih vaseh bomo seveda manj dobili, pa upamo, da toliko nabere, da bomo imeli še letos uro v našem cerkvenem stolpu. — Naše Prosvetno društvo je imelo na farni svetek skupno sv. obhajilo in v nedeljo 31. januarja sestanek, na katerem je predaval g. Černi, šolski upravitelj v Mačkovcih. — Naš družinski pastir je končal družinske obiske. Zbral je ob tej priliki tudi natančen seznam časopisja v fari in točno število naših izseljencev. Ob prvi priliki bomo obe ti statistiki objavili. Že sedaj pa povemo, da v časopisju vodi »Slovenski gospodar«, ki je pridobil letos veliko novih naročnikov.

Nové knjige.

Cirilova knjigarna priporoča postne pridige: Berghoff: Christus unser Leben und Vorbild, Zyklus und Fastenpredigten für unsere Zeit, kart. Din 40.--. — P. Andreas Hamerle: Herodes und sein Nachtrab, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. Din 17.--. — P. Bernhard Ernst Krahl: Das Hochheilige Kreuzesopfer und seine Erneuerung. Sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. Din 14.--. — Brors: Leiden und Beten, Fastenbetrachtungen, broš. Din 18.20. — Brors: Leiden und Beten, Das Gebet des Herrn, broš. Din 17.--. — Möderl: O Haupt voll Blut und Wunden,

fünf Fastenbetrachtungen, broš. Din 12.--. — Restle: Die Sünde, Fastenpredigten, broš. Din 21.--. — Gmelch: Der Unsichtbare, Fastenpredigten über den lebendigen Gott, broš. 22.--. — Storr: Rettende Liebe, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt über das göttliche Herz Jesu, broš. Din 20.--. — Vom Leiden Christi und der Eucharistie, Stoffsammlung für Fastenpredigten, broš. Din 33.--. — P. Clemens Gorzoka: Christ König der Gekreuzigten, sieben Fastenpredigten, broš. Din 19.--. — Storr: Erlösung, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. 23.--. — Lechner: Wer ist Christus?, 6 Fastenpredigten, broš. Din 10.--.

Za svetni postni čas, ki se nam približuje, je pripravil skladatelj Janko Grudnik svoje štiri-glasne postne pesmi. So lahke in melodijozne in to jim je omogočilo, da so se uveljavile v splošni uporabi. — Pesmi prodaja po 15 Din M. Vacač v Mariboru in Cirilova knjigarna.

Kanarček. Kdor ima ali hoče imeti kanarčka, da mu prepeva in kratek čas dela, ta naj ima strokovno knjižico »Kanarček«, kjer dobi vsa navodila o vzgoji, prehrani, bolezni, skubitvi itd. kanarčkov. Knjižica stane 7 Din in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

MAŁA OZNANILA

SLUŽBE:

50 Din na dan lahko vsak zasluži s prodajanjem novega predmeta. Pošljite znamko za odgovor. P. Batič, Ljubljana. 135

Pridnega, starejšega hlapca z večletnimi izpričevali išče Franc Žigart, Sp. Porčič 39, p. Sv. Trojica v Slov. goricah. Mesečna plača 140 Din. 141

POSESTVA:

Mlin kupim. Ponudbe sprejema uprava »Slovenskega gospodarja«. 129

Prodam lepo posestvo, 28 oralov zemlje ob bano-vinski cesti, poslopje krito z opeko. Naslov v upravi »Slov. gospodarja«. 134

RAZNO:

Oddam za svojega štiri mesece starega zdravega fantu. Naslov v upravi »Slov. gospodarja«. 131

Cela studenčna oprava se takoj poceni prodaja. 18 m globočine. Betnavska 73, Maribor. 139

Oglejte si zalogo ostankov in drugega raznovrstnega blaga po nizkih cenah v starinarni Julija Novak, Maribor, Krčevina, Aleksandrova 6. 140

V soboto, 6. februarja bo licitacija na Glavnem trgu: perilo, rjuhe, odeje, moška in ženska obleka, čevlji, posoda. 133

Kupujemo stalno čebelni vosek. Ponudbe pošljite tvrdki J. Hutter in drug, Maribor. 123

Singer šivalni stroj za 480 Din prodaja mehanik Draksler v Mariboru, Vetrinjska ulica 11. Zaloga novih in rabljenih koles, šivalnih strojev za šivilje, krojače, čevljarje in sedlarje. Popravila vsakovrstnih strojev in koles, emailiranje, poniklanje in pokrovanje po najnižji ceni. Zahtevajte prospekte. 89

Pri Starinarju Glavni trg 18 in pa Rotovski trg 4: velika prodaja ostankov, čevljev, predpasnikov, oblek, cajga, barhenta, srajc itd. 132

Vam pomaga, da zopet pridobite ZDRAVJE s pomočjo zdravih rastlin.

Ne bodite neprijatelji samemu sebi!

Obolenje kot MIJENE in bolečine pri MESEČNEM PERILU (menstruaciji) ublaži HERSAN čaj.

Moti Vas DEBELINA?

Hočete biti VITKI? Potem uporabljajte HERSAN čaj.

Zakaj trpite z REVMAZMOM in GIHTOM, saj to ni potrebno. HERSAN čaj je sredstvo, katero vam lahko olajša te muke.

HERSAN čaj pomaga pri ARTERIOSKLEROZI in HEMEROIDIH.

Resnično ne znate, da je HERSAN čaj pri BOLENIJU ŽELODCA, JETER in LEDVIC dobro sredstvo.

HERSAN čaj se dobi SAMO V ORIGINALNIH ZAVITKIH v vseh lekarnah.

ZAHTEVAJTE brezplačno BROŠURO in VZORE od:

»RADIOSAN« ZAGREB
Dukljanova ulica 1.

Reg. S. broj 19834-33.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Izredno ugodna prilika!

Do 13. februarja 1937 prodaja moške in otroške zimske plašče z 20% popusta. Ženske plašče pa z 30% popusta.

Hitite z nakupom, dokler je izbira velika!

Zaloga TIVAR oblek, klobukov, perila i. t. d.

JAKOB LAH

Maribor, Glavni trg 2.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ul. 49

telefon 23-58.

Najmodernejše urejen za operacije. Oskrba I. razreda 120 Din, II. razreda 80 Din dnevno. Enotna cena za operacijo (slepiča, golše, kile) in oskrbo 10 dni 2500 Din, uradniki 2200 Din. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. — Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 51

Kupujte pri naših inserentih!

MALA OZNANILA

SLUŽBE:

Oženjen cerkovnik in organist dobi službo v Razboru pri Slovenjgradcu. Pogodba se sklene po ustmenem dogovoru. 39

Viničarja, 3 delovne moči, sprejemem. Žunkovič, Naraplje, pošta Majšperg. 128

Razpis. Občina Cerkevnik, srez Maribor levi breg, razpisuje pragmatično mesto občinskega delovodjo. Šolska izobrazba 4 razrede srednje ali njej enake strokovne šole. Varščina 5000 Din. Pravilno kolekovane prošnje, opremljene z listinami po členu 7 in 8 uredbe o občinskih uslužbenecih, je vložiti tekom enega meseca po objavi tega razpisa v »Službenem listu« pri tej občini. — Občina Cerkevnik, dne 27. januarja 1937. 127

POSESTVA:

Prodajam leseno hišo, kuhinjo, sobo, košček vrta, Din 8000, za izplačati 3000 Din. Skrabl, Tezno, Dobrava, Maribor. 125

Kupujem

Ia jesenova debla, dolžina od 3 m naprej, premer od 30 cm naprej, dolgo, ravno blago brez grč, samo vagonске pošiljke od nakladalnih postaj. Fridolin Bischof, izvoz lesa, Maribor, Kacijanereva ulica 22, telefon: 26-25. 30

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru, Koroška c. 5

RAZNO:

Nobena reklama, živa resnica, da so nemška kolesa pri šket Leo na Vranskem že po Din 489.—, 600.—, 700.—, najboljše pokromano Din 900.—, pogrezljivi stroji novi, 20 let garancije Din 1800.—. Kupite takoj, cene se bodo podražile. 101

Vinsko trsje priporočljivih sort, korenjake in sadno drevje nudi trsnica in drevesnica Čeh, Sv. Bolfank v Slov. goricah, Ptuj. 1253

Kupim Hranilne knjižice. Zadrugne gospodarske banke in članic Zadrugne zveze v Ljubljani proti gotovini. Ponudbe na oglasni oddelek pod »Gotovina 1938«. 102

Poročne prstane v vsaki obliki dobite poceni pri zlatarju Alojz Stumpf, Maribor, Koroška cesta 8. Kupim staro zlato in srebrne krone po najvišji ceni. 106

Zaboje v raznih velikostih odprodajamo stalno v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

Inserirajte!

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

POŽAR

VLOM

STEKLO

KASKO

JAMSTVO

NEZGODE

ZVONOVE

ZIVLJENJE

KARITAS

Vsak slovenski gospodar zavaruje sebe, svojce in svoje imetje le pri naši zavarovalnici.

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23

v Mariboru

Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.